

Werk

Titel: Der provenzalische Pseudo-Turpin

Autor: Schultz, O.

Ort: Halle

Jahr: 1891

PURL: https://resolver.sub.uni-goettingen.de/purl?345572572_0014|log53

Kontakt/Contact

Digizeitschriften e.V.
SUB Göttingen
Platz der Göttinger Sieben 1
37073 Göttingen

✉ info@digizeitschriften.de

Der provenzalische Pseudo-Turpin.

1. Vorliegenden Text herauszugeben veranlaßten mich das sprachliche Interesse desselben, die Erwägung daß bei der nicht sehr reichen Überlieferung provenzalischer Schriftwerke jeder Zuwachs zu dem bisher Gedruckten willkommen sein müßte und schließlich der Umstand, daß es sich hier um die einzige bekannte provenzalische Übersetzung des lateinischen Pseudo-Turpin handelt. Von dieser Übersetzung sprach zuerst G. Paris, *De Pseudo-Turpino* S. 63 auf eine Mitteilung von P. Meyer hin; der letztere gab dann weitere Nachricht in den „*Archives d. miss. scientif. et littér.*“ 2. sér. t. III (1866) S. 261—2 und im Anhange S. 310—11 kurz den Anfang und das Ende. Ferner erwähnt sie Bartsch in seinem *Grundrisse* S. 64 und endlich Ward, *Catalogue of Romances I* 592—4, welcher den Inhalt der Hs. mitteilt: f. 1—6b, enthaltend 13 Wunder der hl. Jungfrau mit einer Abhandlung über die 9 Töchter des Teufels (ed. Ulrich in *Romania VIII* 12—23), f. 6b—19b den vorliegenden Pseudo-Turpin, f. 19b—29b die Wunder Irlands, provenzalischen Übersetzung eines lateinischen zwischen 1316 und 1334 verfaßten Werkes (uned.).

Der Text des lateinischen Pseudo-Turpin, der uns in sehr vielen Hss. aufbewahrt vorliegt, ist von Reuber, *Veteres Scriptores 1584* herausgegeben worden (spätere Ausgaben von 1619 und 1726); mit diesem ist nach Auracher identisch der Text bei Scardius und Reiffenberg. Weiterhin von Ciampi, *De vita Caroli Magni*, Florenz 1822 und von Castets, *Turpini historia Caroli Magni*, Montpellier 1880 nach 7 zu Montpellier befindlichen Hss.

Von den gleichfalls zahlreichen altfranzösischen Übersetzungen sind meines Wissens außer der *editio princeps* vom Jahre 1527 nur folgende publiziert worden: Der Pseudo-Turpin in altfranz. Übersetzung nach dem Cod. Gall. 52 der Münchener Staatsbibliothek von Auracher, München 1876; Der sogenannte poitevinische Pseudo-Turpin in dieser Zeitschr. I 259 ff. von Auracher; die Texte der Bibl. nat. no. 1850 und no. 2137 in „*La chronique dite de Turpin*“ p. p. F. Wulff, Lund 1881 (Lunds Universitets Årsskrift t. 16); der Text der Arsenalhandschrift BLF 283 in Roman. Forschungen V 137 ff. von Auracher, wenigstens werden daselbst die Varianten zu der Version der Münchener Hs. gegeben.

2. Der Verfasser unserer provenzalischen Übersetzung hat, wie die vielen Latinismen beweisen, einen lateinischen Text übertragen, aber obgleich er sich offenbar recht enge seiner Vorlage angeschlossen hat, ist es doch so lange schwer dieselbe aufzufinden als wir keine kritische Ausgabe des lat. Pseudo-Turpin nach allen Hss. besitzen. Von den Texten bei Ciampi, Castets und im Londoner Harleian Ms. 6358 f. 60—83, welche ich eingehender verglichen habe, stimmt keiner genau genug, um als unmittelbare Quelle gedient haben zu können. Bei Ciampi nämlich fehlt das ganze Kapitel über die 7 Künste und die Erzählung von dem Tode Karls bildet das Ende; gleichfalls entgegen unserer Version findet sich dort der Prolog. Der Text bei Castets enthält nicht die Worte, welche in Kap. 17 dem Kampfe zwischen Roland und Ferragut vorausgehen, und die das Harleian Ms. 6358 zeigt: „et timebat Karolus valde propter Rotholandam quare adhuc iuvenis erat“ etc., dafür bietet er den Prolog, die Anekdote über die Abstammung der Navarren, den Brief des Innocenz, welchem Allen wieder nichts im Provenzalischen entspricht; auch fehlt hier die Stelle über Othgerius (Kap. 11): „de hoc canitur in cantilena usque in hodiernum diem quia innumera fecit mirabilia“. — Die Ähnlichkeit mit dem Harleian Ms. 6358 ist allerdings etwas größer, besonders ist zu beachten, wie Ward hervorgehoben hat, daß man den größten Teil des eben angeführten Passus dort antrifft; ob man indessen diese Version, wie Ward will, zu demselben Typus rechnen darf, bleibt zweifelhaft, da, ganz abgesehen vom Prolog, die Abweichungen im Einzelnen nicht unerheblich sind, z. B. steht dem lat. „felix urbs pinguissima Blavii que tanto hospite apud Bur-galem decoratur, cuius corporali solatio letatur eius subsidiis munita“ (Kap. 29) nichts im provenzalischen Texte gegenüber und dem gleich folgenden: „felix villa macilenta Belini quae tantis herodibus honoratur“ entspricht nur „la vila dicha macilenta que fo de Belin“. Umgekehrt entspricht dem prov. „Obellus coms de la ciotat de Nantas amb ^m. heronum, Arnaut de Bellanda amb. ^m. heronum (Kap. 11) nichts im Lateinischen. Hinter „Urantia que dicitur“ (Kap. 3) fehlen im lat. Texte mehrere Städtenamen, doch ist es wahrscheinlich, daß hier der Schreiber nur 2 Zeilen der Vorlage aus Versehen übersprungen hat. Auf andere Verschiedenheiten hat Ward (l. c.) selbst hingewiesen. — Eine Vergleichung mit dem Münchener und poitevinischen Pseudo-Turpin gewährt keinen Nutzen, da die letzteren ganz bedeutend abweichen.

Wenn wir demnach für unsere Übersetzung nicht die direkte Quelle anzugeben vermögen, so läßt sich doch so viel mit einiger Sicherheit sagen, daß die letztere mit Harleian Ms. 6358, Addit. Ms. 19513 (s. Ward), den Texten von Reuber, Ciampi, Castets und den 18 jüngeren Pariser Hss. dem sogenannten offiziellen Turpin (s. Castets S. IX) angehört, weil die Übersetzung das auf die Kirche des heil. Dionysius Bezügliche (Kap. 31) in überein-

stimmender Ausführlichkeit gegenüber der ganz kurzen Fassung der beiden älteren Pariser Hss. berichtet.

3. Die Handschrift ist mit Ward in das Ende des 14. Jahrh. zu setzen. In Kap. 5 heißt es bei der Aufzählung der von Karl gegründeten Kirchen: „e la glieia de S. Jacme que es ha Paris entre lo fluvi de Secana ho Sayna e'l pueh nostre“ gegenüber dem lat. „montem martyrum“, ein Umstand, der den Schluss zuläßt, entweder dass der Schreiber ein Pariser gewesen ist, oder dass ein in Paris angefertigter lat. Pseudo-Turpin, der dieselbe Lesart zeigt, als Quelle gedient hat. Die Spuren des Schreibers lassen sich zunächst an groben Flüchtigkeiten (Discrepanz zwischen Artikel oder Pronomen und folgendem Substantiv) erkennen, welche man nicht dem Übersetzer zutrauen kann: *los sieu comandamens* (Acc. Plur.) (489,2), *los iulgamen* (Acc. Plur.) (492,27), *lo prestres* (Acc. Plur.) (502,35), *la ventralhas* (506,11), *tot los autres regnes* (Acc. Plur.) (515,17) s. Meyer, Daurel et Beton S. LVII. Die Nominalflexion ist ferner dermaßen inkonsistent, dass man, trotzdem das Kriterium der Reime fehlt, wenigstens einen Teil davon auf Rechnung des Schreibers setzen muss. Stellen wie *quar mainhs mortz foro ressucitat* (496,16), oder *que'l nostres cors* (Nom. Plur.) (505,33), *li princép* (491, 21) lassen auf eine Vorlage schließen, in welcher die Nominalflexion noch strenger beobachtet wurde, wie ja denn auch der vorliegende Text das flexivische „s“ in den meisten Fällen zeigt beim Adjectivum, dem Part. perf. und nicht allzu selten beim Substantivum z. B. *us Dieus* (494,29), *Esperitz* (494,32), *lo filhs* (494,39). Wir werden daher den Übersetzer und sein Werk mindestens in die erste Hälfte des 14. Jahrh. hinaufrücken müssen.¹ Derselbe ist, wie schon Ward bemerkt hat, vermutlich westlich der Rhone zu Hause gewesen, da er von dem Leichname des Turpin sagt (515,36): „costa la ciotat outra Roser vas Orien el fo sebelitz“; dazu stimmen die gewiss nicht vom Schreiber herrührenden sprachlichen Eigentümlichkeiten des Textes, welche, wie wir später sehen werden, auf die Rouergue hinweisen.

4. Die lateinischen Kenntnisse des provenzalischen Verfassers sind keine besonders sicheren gewesen: er hat den Text an verschiedenen Stellen falsch verstanden (S. 484 A. 1; 485 A. 4; 499 A. 2; 505 A. 8; 507 A. 2; 507 A. 8). Im übrigen ist sein Verhältnis zur Vorlage ein ganz sklavisches, so dass der Text dadurch lautliche, lexikologische und syntaktische Einwirkungen erfährt. Er nimmt lateinische Wörter herüber und lässt ihnen, besonders Eigennamen, die Deklinationendungen: *subicta, expediens,*

¹ *Donessas* (483,3) und *fossa* (482,34) gewähren keinen rechten Anhalt (s. Sancta Agnes ed. Bartsch S. XVII), da die Formen auf -a im Konj. des Impf. schon in der zweiten Hälfte des 13. Jahrh. und früher begegnen s. z. B. Urkunde von 1282 im Cartulaire de Millau ed. Constans. — Zweimal findet sich *evosi* (491,22; 503,6) für *evori*; nach Meyer-Lübke, Gram. d. rom. Spr. I § 456 tritt der Wandel von s zu r und umgekehrt seit dem 14. Jahrh. auf.

dextra, Machabeo, Babilonis (amiral Babilonis), Basdorum (la terra dels Navarrencs e Basdorum), heronum (für *heroum*) u. s. w.; dabei verfährt er zuweilen recht unachtsam, wie folgende Stellen beweisen: *companh de Estulti; comte cinnomanensi et de blavensi.* Neben vollständigen Latinismen (*seguon que l'ombra se defer (differt) del cors*) treffen wir provenzalische Wörter an, welche die Bedeutung von entsprechenden oder ähnlichen lateinischen erhalten haben: *e* = auch (lat. *et*) in *e nos devem morir* (484,32) und *e aquestz huols devo aguardar* (506,4); *doptar* (512,13) = Bedenken tragen; *castel* oder *castels* (Plur.) (484,3; 502,32) = Lager. Solche Wörter erläutert er zuweilen: *depressa ho represa; genre ho linhatge real;* auch verfährt er ohne Veranlassung auf umgekehrte Weise: *en la vert val ho en viridi valle; aissos es fah per nostre senher . . . a domino factum est istud* und auch ohne Weiteres ins Lateinische übergehend: *amb lo S. Esperit per infinita secula seculorum.* Viele Wörter werden gelehrt behandelt: *estudi, concili, lineaç, officis, resurger, resurs, vincer, vincible* u. s. w. — Nicht minder erheblich ist der lateinische Einfluss auf die Syntax, doch ist es hier nicht immer ganz leicht, das Eigene und das Beeinflusste auseinanderzuhalten. Zweifellos gehören hierher die häufigen absoluten Particinal- und Acc. c. Infinitiv-Konstruktionen z. B. *tot arnes pauiat apart* (480,8); *predicaria lo Dieu de crestias esser gran* (517,11); *cofesse me esse colpable* (505,25) u. s. w. Ferner die häufige Verbindung der rein temporalen Konjunktionen *quan* (479,6 etc.) und *coma* (482,34 etc.) mit dem Konjunktiv und das Fehlen des Artikels in manchen Fällen: *per amiralh de Babilonn* (501,13); *e anet pues ha luoc* (480,9); gehören auch Fälle wie: *per mas de VII sainhs* (509,15); *per mas de Serrasis* (481,42); *pels castels e per ciotatz* (482,27); *amb glay* (479,14); *el aiostet concili d'evesques* (510,34) dahin? Folgende freie Konstruktionen und Anakoluthe gehen gleichfalls auf das Lateinische zurück: *que el era apparelhazt de batalhar seguon son voler XX contra XX* (483,31) = *mandavit Aigolandus Carolo bellum, secundum velle suum, vel viginti contra viginti; vau venir denan cascu caval . . un peonier* (497,22) = *venerunt ante singulos equos . . singuli pedites.* Hier hat er mechanisch den Anfang übersetzt, ohne auf das Folgende zu achten, desgleichen bei *haquels qu'ero malvolgut el feitz lor patz* (486,31-2) = *malevolos pacificavit*, wo er zu dem Accusativ kein rechtes Verbum fand, ferner bei *a aquels que no au be el los enrequegis* (499,33) = *indeficientibus beneficiis indesinenter ditare non cessat*, wo der Text zwar missverstanden worden, wo aber auch für den zuerst gesetzten Dativ kein richtiges Verbum gefunden wurde. Desgleichen darf man *lhivrvar* = *delhivrvar* (501,5), vielleicht auch *acomensar* (517,1) und *aver acostumat* (499,15) mit reinem Infinitiv als Latinismen ansehen.¹

¹ Vgl. noch *cessar* und *ensenhar* mit reinem Infinitiv: *el no cessaria corre* (508,24); *logica essenha conousser vertat* (512,24).

Was den Ausdruck des Übersetzers betrifft, so kommt die an pathetischen Stellen hervortretende Wärme und rhetorische Färbung zum grössten Teile auf Rechnung der Vorlage; im übrigen ist sein Stil nicht gewandt. Sehr oft reiht er die Sätze durch endlose „e“ an einander; zuweilen wird er schwerfällig und unkorrekt z. B. *mas Rollan va demandar licensa ha Karle d'anar contra lo jeyan si que apena Karle laih donet, quar el lo amava fort, quar el era so nebot e quar era enquera joine; si que thi donet licensa* (493,19 ff.) oder *e aqui iotz un albre dreh que era costa una peira de marme, que era aqui tota drecha en un prat sobrebel, que era sobre Ronsasvals, el se pauset* (503,33 ff.).

5. Wie es bei einer *editio princeps* üblich ist, habe ich an dem Texte möglichst wenig gerührt; Besserungsvorschläge sind in den Anmerkungen vorgebracht worden. Auch die Nominalflexion habe ich nicht wiederhergestellt, da schon der Übersetzer offenbar stark schwankte. Die Abkürzungzeichen sind aufgelöst, doch sind die betreffenden Buchstaben jedesmal durch kursiven Druck ausgezeichnet worden. Die lateinischen Citate habe ich aus dem Texte von Castets als dem am leichtesten zugänglichen genommen. Die genaue Untersuchung der vielen Orts- und Personennamen muss einer kritischen Ausgabe des lat. Pseudo-Turpin vorbehalten bleiben. Im angehängten Glossar habe ich diejenigen Wörter aufgeführt, welche bei Raynouard, Lex. rom. und Bartsch, Prov. Chrest.⁴ fehlen, doch habe ich solche ausgeschlossen, deren Form nur geringfügige Abweichung zeigt z. B. *azaguar, aomplir* gegenüber *azaigar, ahumplir*, und solche, welche sich als offensbare Latinismen darstellen z. B. *castel* = Lager, *se defer* = *differt*, *depressa* = *deprehensa* u. s. w.

6. Unser Denkmal gehört dem cauza-fach-Gebiet an (Suchier in Gröbers Grundriss I 596 und Karte V und VI). Der Meinung von P. Meyer (Romania IX 198), dass die Handschrift der Rouergue angehöre, widerspricht nichts außer dem Umstande, dass sich in unserem Texte eine Anzahl von Vokalverdoppelungen finden: *pees* (486,5), *prees* (486,30), *aprees* (486,38), *soos* (497,24), *sees* (499,15), *haamiran* (501,13), *maas* (508,19), *dooos* (511,4), welchen man nach meiner Beobachtung in rouergatischen Urkunden nicht begegnet und die man als Charakteristikum der gascognischen Mundart ansieht s. P. Meyer, Daurel et Beton S. XCV, XCVIII, XCIX, Meyer-Lübke, Grammatik d. rom. Spr. I § 396, vgl. Luchaire, Recueil de textes de l'ancien gascon S. 85 (foo, diit) und Glossar (pees). Es kann das letztere wenig ins Gewicht fallen gegenüber anderen Zügen, welche auf die Rouergue hinweisen. Zunächst kommen, die fast durchgängig auftretenden Endungen der 3. Pers. Plur. des Futurums nebst *au*, *fau*, *vau*¹ in Betracht, die P. Meyer angezogen hat und welche in der That ganz besonders häufig in Urkunden aus der Rouergue vorkommen. Ferner ist charakteristisch das Eintreten

¹ Noch neurouerg. heisst es *fou*, *bou*.

von *i* und *g* (beide bezeichnen den *j*-Laut) für lat. intervokalisches *c*, *d*, *s* (selbst *alberios* (492,25) = *ausbercs*) z. B. *augit*, *pagiblamen*, *preia* (*preza*), eine Erscheinung, die Ulrich (Romania VIII 13) richtig erklärt hat¹ und die noch dem heutigen Dialekte eigen ist s. Vayssier, Dictionnaire rouergat; Durand in Revue d. lang. rom. XXI 63; Aymeric, Le dialecte rouergat S. 21. Eine dritte Eigentümlichkeit, freilich nur orthographischer Natur, dürfte ebenfalls für die Rouergue als Heimat unseres Denkmals sprechen: die fortwährende Hinzufügung eines *h* am Anfange der Wörter und in der Mitte derselben, besonders nach *l* ohne dass ein mouillierter Laut vorliegt z. B. *ho*, *lho*, *sebelhitz*, *eschrichas*; dieses *h* findet sich vielfach in rouergatischen Urkunden (s. Constans, Cartulaire de Millau), in solcher Fülle aber vornehmlich in der Übersetzung einer Bulle von Clemens VI., welche Hugues de Villaret i. J. 1343 anfertigte (Constans, Essai sur l'histoire du Sous-Dialecte du Rouergue S. 222). Gilt es nun weiter zu lokalisieren, so ist zu beachten, dass Vayssier *s* = *j* als eine dem nördlich vom Lot gelegenen Gebiete der Rouergue (die Rouergue umfasst das heutige dép. Aveyron) noch heute eigentümliche Besonderheit erklärt (vgl. P. Meyer in Romania VIII 13 Anm.), indessen weist anderes wieder mehr nach Südwesten, etwa nach dem heutigen arrond. Villefranche: die oben erwähnten gascognischen Formen, und das Ausgehen der dritten Personen des Plur. auf *-o*, das sich in dieser Konsequenz im Toulousanischen wiederzufinden scheint (Teulet I 120a). — Es erübrigt noch kurz auf die *au*-Formen zurückzukommen, mit deren Erklärung sich Ulrich und P. Meyer in Romania VIII 13, Constans in seinem Essai sur l'histoire du Sous-Dialecte du Rouergue S. 119 Anm. 1 und Armitage in den Sermons du 12e siècle en provenç. S. XLI beschäftigt haben. Ich bekenne mich zu der Ansicht, dass *aun*, von welchem auszugehen ist, nicht die direkte Fortsetzung von lat. *habent* (*av'n*) darstellt, sondern dass das *u* paragogisch eingetreten ist, bevor das *n* fiel. Dass eine Form *ligerau* sich schon in einer Urkunde von ca. 1160 (Cartulaire de l'abbaye de Conques en Rouergue ed. Desjardins no. 573) ist nicht auffallend, wenn man berücksichtigt, dass der konsequente Schwund des *n* der Endung sich z. J. 1178 nachweisen lässt (Teulet I 120a). Die zu erwartenden Formen auf *-aun* treten fortwährend in der Liederhandschrift E auf und auch in den *Auzels cassadors* ed. Monaci (Studj di filol. rom. fasc. 12) V. 434, 441, 535 u. s. w. Zwei andere Beispiele für Verbreiterung der Aussprache des *a* und daraus folgender Entwicklung eines *u* sind *escaun* = Bank (Daurel et Beton ed. P. Meyer Z. 230 und 563) und *San Bauszili* = *S. Basili* (Teulet III 169b); auch der Name der Stadt *Millau* (*Aemilianum*) selbst kann füglich nicht anders erklärt werden.

¹ Auf die Formen *falsea* und *crea* in der *Sancta Agnes* ed. Bartsch (s. Anm. zu Z. 958) sei hier hingewiesen.

Zur Lautlehre.

a vielleicht geschwächt aus *au* in *Danis* (510,30); dieselbe Form im G. de Rossilho ed. Hofmann V. 2161.

e für a in *Albespina* (493,13), *merevelha* (496,14); für o: *meure* (508,11); für ei: *apparesser* (479,9 etc.).

i für ei: *issimple* (482,31), *ischil* (498,24), *ischilatz* (500,37—8), *glia* (482,18); paragogisch: *benifaitz* (516,22).

o für e: *aomplida* (504,12), *domentre que* (507,12).

ei für ai: ei (488,27 etc.), *farei* (507,32), *reneguarei* (517,4), *venrei* (517,5); für unbetontes i: *vetro* (500,10) s. Appel, Inedita S. XV.

ie für i: *miel* (483,32), *viel* (485,6) s. Meyer-Lübke I § 37.

ou für oi: *conousser* (496,42), *conous* (512,34), *conousca* (515,24).

b gefallen: *paure* (507,27).

c gefallen zwischen Vokalen: *signifar* (479,22), *signifada* (513,28).

d für r: *evodi* (509,28).

g (i) für s: s. S. 472; daher vermutlich auch umgekehrt: *agreusar* (510,31).

h im An- und Inlaute: s. S. 472; im In- und Auslaute für ch: *escrihas* (511,39), *dreh* (511,42), *destruh* (515,19); umgestellt: *Rethn* = Rhein (514,23).

l für lh: *cuhir* (486,9); für n infolge von Assimilation an das l des folgenden Wortes: *el la val* (481,9), *el l'an* (482,5), *el la crotz* (495,42) u. s. w., daher wohl auch missbräuchlich: *el qual maneira* (490,39); umgestellt in *Blasca* (479,5), *Blascorum* (481,6) und mit n in *Galano* (501,31).

n fällt in der Verbalendung -on (s. S. 472) und auch zweimal in -ian (Impf.): *havia* (506,7 u. 8) und in ta (lat. tam 504,30); umgestellt mit l: *Galano* (501,31).

r gefallen: *pluros* (503,4); umgestellt: *presona* (500,4), *esturmens* (502,10); in *drestal* (512,11) und *atrematz* (511,28) liegt wohl eine Art Attraktion mit nachfolgender Dissimilation vor.

s für r: *evosi* (491,22; 503,6); dem r assimiliert: *Irrael* (515,18); verdoppelt am Anfang: *ssaber* (479,18), *ssenor* (493,25) vgl. Meyer-Lübke I § 622, in der Mitte *clausses* (497,34), *pressonas* (494,33); am Ende: *famoss* (487,37), *heross* (487,37), *pross* (504,18), *pess* (512,35) etc.; gefallen: *alberios* (492,25)) = *ausbercs*, *Dani* (510,30), *Aquigra* (514,15).

t paragogisch in *Rethn* (514,23)?

z *puesquez* (501,9), *quez* (504,29), ohne dass das folgende Wort mit einem Vokale beginnt.

Zur Formenlehre.

Nominalflexion: Es herrscht grosses Schwanken, s. S. 496. Die Nominativform ist für die Obliquusform eingetreten: *escultivaires* (Acc. Plur.) (487,24), *emperaire* (502,31), *salvaire* (506,3), *senher* (506,10).

Artikel und Pronomen: Der Artikel *la* hat einmal bei Anlehnung den Vokal verloren: *tro al sera* (502,5).

Tu für te: *de tu* (488,32), *amb tu*, *sobre tu* (507,31 u. 33); weitere Belege in den „Psaumes de la pénitence“ (Rev. d. lang. rom. XIX 227 V. 23 und 35), s. Mahn, Gram. § 447,9.

Adjectivum: Nach Analogie gebildete Femininformen sind außer *granda* (504,30): *perdurabla* (479,21), *espaventabla* (490,39-40), *corbabla* (507,22), *delhibra* (511,24). — Beachtenswert ist die Form *fresas: aiguas caudas e fresas* (511,28).

Verbum: Von Endungen sind etwa zu merken: 1. sgl. präs. ind. der *a*-Konjugation auf *-e*: *cogite* (504,14), *comande* (505,20), *cofesse* (505,25 u. 36), *aguarde* (506,7). — 1. pl. präs. ind. der *a*-Konjugation auf *-em*: *preguem* (512,17). — Über *au*, *vau*, *fau* und die 3. pl. im Präsens und in den anderen Zeiten s. S. 472. — 2. sgl. pf. der *a*-Konjugation: drei eigentümliche Formen auf *-eys*: *perdoneys*, *laisseys*, *relaxeys* (505,28 u. 30). — Über die Endungen *-a*, *-as* im Konj. Impf. s. S. 469 Anm. 1.

Verba der *-ir* Konjugation zeigen im Konj. Impf. die durch *g* erweiterten Formen: *obesigueso* (498,28), *guarnigues* (505,10) u. s. w. vgl. Constans, Essai sur l'histoire du Sous-Dialecte du Rouergue S. 109 und 119.

Zu den in Mahns Grammatik verzeichneten Verbalformen sind noch folgende nachzutragen:

- apparesser* (479,9 u. a.) : 3. pl. präs. ind. *apparesto* (484,9).
- cazer* : 3. sgl. präs. ind. *ca* (481,40).
- destruire* : 3. sgl. pf. *destrutz* (481,29), *destruhz* (516,36); imp. *destrus* (515,20).
- dire* : 1. sgl. pf. *dih* (507,8); 3. sgl. pf. *ditz* (507,20).
- doler* : 1. sgl. präs. ind. *dole* (504,19).
- franher* : 3. sgl. conj. impf. *frunhes* (494,7).
- iaser* : 3. sgl. präs. ind. *ia* (480,37).
- metre* : 3. sgl. pf. *metz* (481,35; 482,40).
- meure* (508,11).
- morir* : 1. sgl. präs. ind. *more* (507,31); part. pf. *morit* (492,28).
- oppremer* : part. pf. *oppressut* (479,14).
- saber* : 1. sgl. präs. ind. *sa* (507,10).
- socorrer* : 3. sgl. cond. *socorrria* (515,9 Anm. 1).
- vezer* : 1. sgl. präs. ind. *vetz* (507,30).

Zur Syntax und zum Stil.

Über den Fortfall des Artikels s. S. 470. — Eigentlich gebraucht ist derselbe in *dels S. Facundi e Primitivi martirs* (483, 27-8). — Mit determinativer Kraft findet er sich in *basto dels que no au patre ni maire* (507,26). Bartsch hat auf eine Stelle aus dem „enseñamen de l'escudier“ hingewiesen (Denkmäler S. 327 zu 111,6) und bemerkt, daß der Artikel in dieser Bedeutung erst bei

Späteren vorkommt. Das ist richtig, wenn er nur den Fall meint, wo ein Relativsatz folgt. In dieser Verwendung, die dem Neu-provenzalischen und Spanischen so geläufig ist, begegnet er meines Wissens nur noch im provenz. *Lucidarius*, worauf Appel aufmerksam gemacht hat (s. Ztschr. XIII 231). An derselben Stelle aber führt Bartsch aus dem „ensenhamen de la donzela“ noch einen Beleg an mit folgendem Genitiv (Prov. Lesebuch 147,64). Für diesen im Altfranzösischen so gewöhnlichen Gebrauch lassen sich zahlreichere Beispiele beibringen und zwar aus weit früherer Zeit, s. v. Elsner, Form und Verwendung des Personalpronomens im Altprov. S. 45; ja es scheint als ob schon Marcabrun den Artikel so verwendet habe: in dem unedierten Liede 293,34 heißt es im Geleite *vay l'en en Urgel ses falhir, — e sias del vers desplayans — an de Cabreyra que l' remir* (Hs. R), wo vermutlich *au* (= *al*) für *an* zu lesen ist. Im Neufranzösischen ist bekanntlich weder das eine noch das andere möglich, doch wird vereinzelt der Artikel noch so stark betont, daß er wenigstens demonstrative Kraft gewinnt: *de la sorte*.

V e r b u m. Das Partic. Perf. erscheint nur dann regelmäßig mit dem Objekte in Übereinstimmung gesetzt, wenn dieses ein verbundenes Fürwort ist: *l'ei sosmeia* (488,28-9); *no l'au possesida* (488, 38); *la ciotat la qual avia bastit de recap e l'avia guarnida autra veguada* (488,12); *quan l'ac* (Hs. *lo ac*) *gitada de la guayna* (503, 39). — Singular des Verbs bei Subjekt im Plural scheint vorzuliegen in *els fo mortz ha la fi* (502,26 u. Anm. 1) und in *los divinals officis fo celebratz* (512,5).

Präpositionen. Mehrere Präpositionen treten zusammen: *tro ha(?) en Galicia* (478,8); *vas ha Aixsgra* (482,46); *emperamor de* (483,1); *en d'aquetz* (500,30-1). — *De* in partitivem Sinne: *va aiostar de gens senes nombre* (484,35); eigentlich in *quantas de veguadas* (504,7) und *mainhs d'autres* (507,7). Nach mehreren Tausenden

wird *de* bald gesetzt, bald nicht: *XII d'onsas d'argen e XII besans d'aur* (510,29); *XII onsas d'argen* (514,8).

Von bemerkenswerten Einzelheiten seien gleich hier angeführt der pleonastische Gebrauch des Possessivums: *dels quals el ha bastit lors gleyas* (514,35), s. Bartsch, Denkmäler S. 321 zu 37,9. — Verwendung des Conditionalis für das Imperfectum: *lh'autre los portavo tro que poyrio* (509,11). — Tempuswechsel: *sos fraire va venir e fetz lhi signe* (505,4); *hieu vi un autre . . . , e vauc lhi demandar* (513,32). — Das Particium Perfectum in zweimaliger Übereinstimmung mit zwei Subjekten verschiedenen Geschlechts: *lo pes e la ma, acostumada e acostumatz a emblar, n'es trenuada e trencazt* (504,12). Ein inneres Objekt scheint vorzuliegen in *va ferir la peira del marme tres cops* (504,20), falls nicht doch das Lateinische eingewirkt hat (*percussit lapidem trino ictu*).

Wortstellung. Folgende Beispiele für die besondere Stellung einzelner Wörter, ohne daß ein Einfluß des lat. Textes vorzuliegen

scheint: *en aquella maneira meteissa* (513,36). — *e fa bes autres* (514,33), s. Appel, Inedita S. XXVII. — *amb sa companya tota* (515, 29). — *senes batalha alcuna* (481,7). — *roma rei* (493,15). — *sciensa que ensenha be e drechureiramen ha cantar* (512,4). — *sciensa que essenha dreh a escreire* (511,42). — *el aparelhet mot be d'aigas caudas e fresas atrempatz bayns* (511,28) ist dagegen vermutlich ein Latinismus.

Zusammengehörige Wörter werden getrennt, sei es a) Personen- und Sachnamen von ihrer näheren Bestimmung: ... *e en* (Hs. *es*) *fortuna semblans de mort ha Saul e ha Jonathe* (507,24). *Altu denandih maior de Corduba* (492,6), oder b) koordinierte Wörter von einander: *el fo de noble linhatge e ansia* (506,28). *plus noble en gestas que autre e en linhatge* (506,29). *lo gra del blat mort en terra e poirit* (496,10). *aquesta sciensa ret home be parlan e belamen* (512, 27). *un cavalher* (Acc.)... *lo trencava e'l caval* (500,20) etc. Über das Hyperbaton hat Appel (Inedita S. XXVII ff.) in sehr guter Weise gehandelt.

Verwandschaft mit Obigem zeigt die Erscheinung, nach welcher ein Wort nachträglich eine nähere Ausführung oder auch nur stärkere Betonung erfährt: *d'aïsso els se merevilhero fortmen del miracle que Dieus lor avia fah* (484,6) *que tenio en lor mas tempes casqus* (497,22). *restituic* (Particip.) *que ac totas causas ha la dicha gleya* (517,8). *la mort no'l poc anc tener aissel* (496,20). *de boca ho cofesse aïsso* (505,36).

Wenn umgekehrt ein hinlänglich deutlich gekennzeichnetes Objekt vorangeht, so wird es, noch, durch das verbundene Fürwort aufgenommen: *S. Jacme aissela sees . . . la guarni* (499, 31). *que sos cadeletz . . . los fa tornar vius* (496,13). *quar aissela lo princeps dels apostols . . . la dediquet e la sagret* (499, 26). *que un cavalher* (Acc.)... *lo trencava e'l caval* (500,20), ohne daß, wie es im Neufranzösischen der Fall ist, ein Hauptsatz erforderlich wäre und ein Subjekt zwischen das Objekt und das Pronomen zu treten brauchte. — Ein Beispiel zeugt aber noch von einem anderen Verfahren: *e los autres que no se volgro bateiar e el aussis* (480,15) statt des zu erwartenden *el los aussis*. Dieses *e*, für dessen sonstige Verwendung im Nachsatze unser Text zahlreiche Beispiele bietet, vermag ich nur so zu erklären, daß der vorausgeschickte Accusativ gleichsam einen Nebensatz vertritt; von hier aus vermutlich gelangte der Übersetzer vermittelst Übertragung zu den sonderbaren Gebilden: *e amb aquels e el venc* (484,40). *e per tres vetz e el ditz* (506,3); auch die Stelle: *si la on an laissat los pecatz e pues hi torno* (489,35) dürfte hierher gehören.

Satzverbindung. Die Verknüpfung von Hauptsätzen durch *e* ist so beliebt, daß sie auch da vereinzelt eintritt, wo eine ganz andere Konjunktion vonnöten ist: *el era lhivres de tota servitut, e lo rei ho avia comandat* (511,21) (lat. *rege praecipiente*). — Was freilich Nebensätze betrifft, so werden Relativsätze, welche von demselben Beziehungsworte abhängig sind, oft unverbunden neben ein-

ander gestellt: *Mahumet, lo qual fo messatge de Dieu e fo per Dieu trames ha els, del qual els tenio los sieus comandamens* (489,1). *La glieia de S. Roma, la qual el avia bastit en sa vida, on avia establitz canonges* (509,25). *Totz aquels que ero sers que dario aquetz .III.* deniers (511,6). *Galicia on lo cors de S. Jacme era sebelhitz, on no era conogutz adonc* (479,5), falls nicht vielmehr in dem letzten Beispiele ein Abhängigkeitsverhältnis der beiden Sätze unter einander vorliegt, und das zweite *on* anstatt eines zu erwartenden *que* aus einer Art Attraktion zu erklären ist, s. Appel, Inedita S. XXXI. Man kann Obiges kaum als eigentliches Asyndeton bezeichnen, da eine besondere Wirkung damit nicht beabsichtigt wird, vielmehr scheint dieses Verfahren seinen Grund in einer gewissen Abneigung der alten Sprache gegen die Verknüpfung von parallelen Relativsätzen zu haben, die ja denn auch so häufig zum Aufgeben der relativischen Konstruktion führt; eher erscheint rhetorisch gefärbt: *o es-paza tresbela e tot iorn lusens, de la qual la longuesa e l'amplesa so covenables, la qual atressi es fortz ..* (503,40). Zu unterscheiden davon ist natürlich der Fall, wo ein Relativsatz an den anderen angehängt wird: *aqui jotz un altre dreh, que era costa una peira de marme, que era aqui tota drecha en un prat sobrebel, que era Ronsasvals, el se pausel* (503,33); dies ist stilistisches Ungeschick, s. S. 471, und in der neueren Sprache nur gestattet, wenn damit eine komische Wirkung erzielt wird, wie in der bekannten Stelle mit sechsmaligem *qui* bei Voltaire, Candide Chap. IV.

Zwei Nebensätze, von denen der eine bedingend, der andere temporal ist, treten vor den Hauptsatz: *si alqus planeiramen sap aquesta sciensa, demantenen que ve una torr ho un mur , leu conous quantas peiras hi ha* (512,43). *Si alqus se conous pleneiramen en aquesta sciensa, si vol anar ondacom ho vol far aliqua causa, el conoussera si li deu bes venir ho mal* (513,6). — Bei Nebensätzen jedoch, welche unter einander in einem Abhängigkeitsverhältnisse stehen, tritt — ungleich dem altfranzösischen Gebrauche (Tobler, Vermischte Beiträge S. 107) — schon häufig der untergeordnete Satz gleich hinter die Konjunktion des übergeordneten Nebensatzes, doch wird dann die letztere wiederholt: *e dih que, si el s'en anava amb el e thi mostrava Marsiri, que el lo laissaria anar* (503,9). *Hieu vauq aiurar aquest . . . que, quan tornario de la, que parles amb mi* (513,34). *E va comandar . . . que, si tan era que el morigues, que de mantenem me faies a saber la mort* (514,3). *Mas empero, cossi¹, quan el ac lhivrat la terra de Gualicia, deu hom veire cossi d'Espanha s'en tornet en Fransa* (501,5).

Von stilistischen Eigentümlichkeiten sind anzumerken: die Verbindung von *mot* mit *vestir*: *mot e noblamen vestida* (480,7), falls nicht der Schreiber ein *be* hinter *mot* ausgelassen hat, und

¹ Das ungebührliche Vorantreten von *cossi* vor das regierende Verbum führt wahrscheinlich von dem lat. *quemadmodum* her, welches an der Spitze des Satzes steht.

die Hinzufügung des ersten Wortes in *quan mot soven* (504,8). Asyndeton: *un basto lonc, retors* (493,41). — Allitteration: *sas e sals* (497,7). — Chiastische Stellung von Satzgliedern: *aquel que a la fava fa enienrar lo guorgolho e'l verm a l'arbre (Hs. el)* (495,31). *Mas coma los cors cantesso plus aut e plus aut anesso* (507,3). — Etymologische Figur in weiterem Sinne: *morigro ha mala mort* (492,14); *de qual mort es mortz* (507,10); *murrau de mort perdurable* (502,38); *la sentura amb la qual el se senzia* (500,14); *se penedo per penedensa* (505,27); *foro enonhs de onguens* (509,20). Über „Etymologische Figuren im Romanischen“ handelt Leiffholdt in wenig übersichtlicher und für das Provenzalische nicht ausreichender Weise. — Prägnanz — die Stilisten haben keinen besonderen Terminus dafür — in drei Beispielen, von denen der Übersetzer die letzten beiden freilich schon in seiner Vorlage fand: *o coms dels comtes* (507,29); *tresfortz dels fortz* (507,25); *aguda de las agudas* (504,15). Diese Figur begegnet schon bei den griechischen Tragikern z. B. *ἀρρεντής ἀρρεντῶν* — *χακά χακῶν*, s. Oedipus rex ed. Schneidewin V. 465 u. Anm., und ist auch der neueren französischen Sprache nicht fremd z. B. *la plus belle des belles* bei A. Chénier nier ed. Becq de Fouquières² S. 53; *déesse des déesses* id.³ S. 136; *j'ai eu horriblement conscience du néant des néants, de la poussière des poussières* bei P. Loti, Le roman d'un enfant S. 23.

[fol. 6 Va] Aissi de iotz s'ensec de la ystoria de S. Turpi, arcivesque de Rems, facha del famos rey Karle magne, que recomta cossi el aquiri Espanha e Galetia¹ e las ostet als Serrazis. Mas prumeiramen ditz

I. Cossi S. Jacme apostol apparec al dih² Karle.

5 Lo glorios S. Jacme, apostol de Crist, am los autres dissipols de Dieu anan per diversas partidas del mon anet prumeiramen en Galecia predicar; e fo mort per Herode vas Jerusalem, e d'aqui fo portatz lo sieu cors per³ la mar tro ha⁴ en Galicia, la qual terra estet occupada pels Serrazis, troque venc Karle magne emperaire, rey dels Romas e dels Gals 10 e dels Alamans e de maintas otras gens. Aquest Karle aqueri amb grans trebalhs mainhs regnes, so es a dire An-[f. 6 V^b]glia e Gallia e Alamanha e Baioria e Lotharingiam e Bergonha e Ytalia e Britanha, e totas las outras regios e las ciotatz que so de la una mar troque ha l'autra per l'aiutori de Dieu sosmes a si; per lo qual trebalh el fo si

¹ Hs. galetiana.

² P. Meyer l. c. schreibt unrichtig dit.

³ P. Meyer schreibt a; das p ist allerdings sehr undeutlich, aber a anzunehmen verbietet schon der Sinn.

⁴ Das a kann nur erraten werden, da ein großer Teil verwischt ist; auch en ist undeutlich.

lass e fatiguatz *que* plus no volc acomensar batalha, e *prepauiet que* se repauses; mas de contenen el va aguardar el cel e va veire una via d'estelas *que* acomensava des la mar de Frisia e anava s'en entre Italia e Gallia e Aquitania e passava tot dreh *per* Guasconha e *per* Blasca e Navarra e Espanha anan tot dreh en Galicia, on lo cors de S. Jacme era sebelhitz, on no era conogutz adonc. E *quan* Karle agues aguardat soven aquesta via *per* mainhtas nuotz, acomenset a cogitar en se meteis *que* aissso poiria signiar; e *quan* pensava aissso amb gran estudi, una causa lhi va apparesser una nuech, *que* avia si bela e resplanden fatz *que* dire no's pot, e ditz lhi enaissi: „ho filh, e¹ *que* fas, filh mieu? Mas Karle lo va enterroguar qui era, e adonc *aquela* causa ditz *que* S. Jacme era apostol, filh de Zebedeu e fraire de Johan evvangelista, lo *qual* nostre senhe Dieu *per* la sua gracia avia mes en la mar de Galileya *per* Herode amb glay, e lo sieu cors era en Galicia oppressutz *per* los Sarrazis laiamen, e no era *aqui* enquera conogutz; e ditz lhi *que* outra tota maneira se merevelhava *per* que el no avia delhivrat la sua *terra* dels Serrazis, e² avia *aquerit* tans reaumes e tans regios e ciotatz. E aprop Sainh Jacme lhi va far a ssaber *que* aissi *quon* Dieu lo avia fah plus poderos de totz autres en regnes terrenals, aissi Dieus lo avia elegit a 20 preparar lo sieu cami e ha delhivrar la sua *terra* de las mas dels Moabitas, e pues lhi daria corona de perdurable retributio. E aprop S. Jacme lhi va dire *que* la via *que* el avia vist soven el cel signifiava aissso *que* el amb gran ost des aquel luec *troque* en Gualicia devia anar *per* batalhar la gen payana e no fiel, e *per* delhivrar lo sieu cami e la sua *terra*, e ha vesitar la sua glieia e lo sieu sepulcre; e ditz plus a Karle *que* tuh los pobles des la una mar tro ha l'autra anario peregrinan *aqui* on era lo sieu cors, e obten-[f. 7 R^a]rio endulgensa de lors pecatz e recomdario las lauzors de Dieu e las suas *vertutz*. E aprop el lhi ditz *que* anes la on plus leu poiria, *quar* el lhi siria aiudador en totas causas 25 e *per* totz sos trebails el lhi empetraria corona sus el cel de nostre senhor, e *que* lo sieu nom seria en lausor tro al darrier iorn d'aquest mon; e *per* aquesta maneira S. Jacme apparec a Karle magne tres veguadas. E en aprop, aissso augit, Karle fo alegres de la permissio *que* S. Jacme lhi avia fah e aiostet mainhtas ostz e anet amb elas en Espanha *per* 30 combatre *aquel*as gens *que* ero aqui no fiels.

II. Dels murs de Pampalona *que* cazegro *per* lor meteiss.

La prumeira ciotat *que* Karle denandih assetiet fo Pampalona, on el tenc lo seti costa la dicha ciotat *per* l'espaci de tres mes, e *quan* el vi *que* po la podia penre, *quar* era de murs motz fortz environada, adonc 40 el fetz pregueira ha nostre senhor e ditz: „Senher Dieu Jesu Crist *per* la fe del *qual* hieu so vengutz en aquestas partidas *per* batalhar los non fiels, tu me laissa penre aquesta ciotat ha l'onor del tieu nom“; e pues ditz: „O Sainh Jacme, si vertatz es *que* tu me sias apparegutz, tu la me laissa penre.“ E aprop *quan* ac dih aissso, Dieu permeten e S. Jacme

¹ Über das die Frage einleitende et s. A. Schulze, *Der altfranz. direkte Fragesatz* S. 30 ff.
² e = und doch.

oran, los murs de la ciotat vau cazer troque hal fons *per* lor meteiss; e adonc los Serrazis que se volgro bateiar Karle salvet, e los autres aussis amb glagi. E *quan* los Sarrasis agro augit aquest miracle, pues, en *qual* que part que Karles anes, los Sarrasis lhi portavo honor e reverencia 5 e lhi tramecio trahut e lhi redio las ciotatz si *que* la terra tota lhi redet trahut. Pues la gen dels Serrazis se merevelhava, *quan* vesia la gen gallicana, la *qual* era mot e noblamen vestida¹ e avia mot belas caras si *que* la recebio amb honor e pagiblamen, tot arnes pauiat apart. E aprop Karle vesitet lo sepulcre de S. Jacme e anet pues ha luoc apelat Petro- 10 num, e aqui en la mar el fiquet sa lansa, e aqui el fetz gracias ha Dieu *que* lo avia laissat venir tro haqui, jaciaisso *que* plus no pogues anar ha avan; e los Galecias *que* aprop la *predicatio* de S. Jacme e de sos dissipols s'ero *pervertit* ha la fe dels paguas, *aquellos que* no ero bateiatz el fes ba[f. 7 R^b]teiar, *quan* lo requerio, *per* la ma del arcivesque Turpi e 15 los autres *que* no se volgro bateiar e el aussis totz amb glasi ho los² mes en carser, e pues el anet *per* tota Espanha de la una mar troque ha l'autra.

III. Dels noms de las ciotatz d'Espanha las quals Karle aqueri.

Las ciotatz e las maiors vilas las quals adonc Karle aqueri en Galicia so aussi vulgarmen apeladas: Visumia, Lametum, Dumia, Columbria, 20 Lucum, Aureianas, Yria. Tuda, Mindonia, Brachara metropolis, Civitas S. Marie, Wimarama, Crunia, Compostella, iaciaisso adonc fos pauca. Aprop aqueri aquestas ciotatz e vilas en Yspauha: Auchala, Codelfaia, Talamanca, Ureda, Ulmas, Canalias, Madrica, Maqueda, S. Eulalia, Calavaría *que* es mot fertil *terra*, Medmacelun *que* es ciotat mot nobla, Berlanga, Osma, Seguntia, Secobia *que* es mot grans, Aiulla, Salamanca, Sepnivilegia, Toletum, Kalatrava, Badaioth, Turgel, Talavera, Godiana, Einerita, Altamora, Palentia, Lucerna, Ventosa, *que* en autra maneira es dicha Kartesa, e es en la vert val ho en en viridi valle, Caparra, Austurga, Ovetum, Legio, Karrionem, Burgas, Nageras, Kalagurria, Urantia *que* en autra maneira es dicha Arcus, Stella, Kalathaus, Miracula, Tutela, Sarragotia, la *qual* es dicha Cesar Augusta, Pampilonia, Baiona, Jacha, Osqua el la qual sol aver lxxx. tors, Tarracona, Barbastra, Roras. Urgellum, Elva, Gerunda, Bartinona, Terragona, Lerida, Tortosa *que* es mot fortz castels Aurelie *que* es mot fort castel, Karbona *que* es mot fort castel, Algati *que* es ciotat, Adama, 30 Yspalida, Burriane Ora. Qutante ciotatz, Ubeda, Baetia, Petroissa, en la *qual* es fait argem mot fi, Valentia, Denia, Sativa, Granada, Sibilia, Corduba, Abula, Accintina, en la qual ia S. Torquatus cofessor de Crist e sirven de S. Jacme, e el sepulcre d'aquest Sanh l'albre apelat oliver *per* lo miracle de Dieu va naisser, e a totz ans geta fruhs madurs en la festa 35 d'aquest Sanh els ydus del meys de may, Bisertum *que* es ciotat en la *qual* [f. 7 V^a] demoro alqus cavalhers apelatz Arabites ho Arabiens mot fort homes, Maiores Insulae, Bugia *que* es ciotat, *que* de costuma deu aver rei, Agabiba insula, Coran *que* es ciotat en Barbaria, Meloida, Evitia, Formenteria, Alcoror, Almaria, Moneta, Gilbataria, Kartago, Septa

¹ „reich und vornehm gekleidet“ (?), s. S. 478. ² Hs. 10.

³ Gemeint ist Emerita.

que es els distrects d'Espanha, on es un passamen de mar mot estreh, e Gesir e Tharuph e breumen totas las terras d'Espanha lo dih Karle aqueri, so es saber la terra de Alandaluf e la terra de Portugal e la terra dels Serrasis e la terra Pardorum e la terra de Castela e la terra Maurorum e la terra Navarrorum e la terra Alavarum e la terra Bis-

cayorum e la terra Blascorum e la terra Palargorum.

E aquestas demandichas ciotatz Karle aqueri senes batalha alcuna¹, e las autres aqueri amb gran batalha e amb gran art, exceptat la ciotat demandicha apelada Lucerna *que es el la val vert, la qual no pouc penre troque tot en darrier; e tot en darrier el anet a aquesta ciotat dicha Lucerna e va la assetiar e tenc aquí son seti quais per .iii. mes e aprop el fetz pregueira ha Dieu e ha S. Jacme, e aiso fah, los murs que ero torn aquesta ciotat vau cazer per lor meteiss, e troque hueu aquesta ciotat, desque fo preia, ha estat deserta; e el miech d'aquesta ciotat d'aventura fo faitz un gran gorc el lo² qual grans peissons negres so pres.*

Empero algunas ciotatz de las demandichas ciotatz alqus autres reis ditz Galli e alqus emperadors d'Alamanha preiro e aquero, denan *que Karle magne vengues, las quals foro pues dels payas, troque Karle venc que las aqueri de recap. E aprop la mort de Karle magne manhs reis et princeps batalhero contra los Serrasis en Yspanha, e fo lo prumier Clodoveus que fo prumier rei de Fransa crestias e Clotarius, Dagobertus, Pupinus, Karolus martellus, Karolus calvus, Ludovicus e Karolus magnus; aquetz en partida aquerigro³ Espanha e en partida la laissero, mas Karle magne tota Yspanha en so tems⁴ aqueri e subiuguet.*

Aquetas ciotas que s'enseguo Karle magne amb gran e greu trebalh aqueri e pues las mauditz, per que nuls hom hi habita; la prumeira es Lucerna e l'autra Carpara e l'autra Adama.

[f. 7 Vb] IV. De la ydola de Mahumet.

Totas las ydolas *que Karle magne trobet en Espanha el destrutz de tot, exceptat la ydola de Mahumet que es en la terra de Alandaluf, e aquesta ydola es apelada salam Cadis, e lo luoc on es aquesta ydola es apelatz Cadis, e „salam“ en lengua arabie ho arabica vol dire „Dieus“; e digo lhi Serrasi *que aquesta ydola so es a dire Mahumet lo qual ilh colo fo facha pel dih Mahumet dementre qu'el vivia, la qual el fetz en so nom propri, e en aquesta ydola el metz per sa art encantayritz una companya de demonis e dins la sagelet, e es tan fortz que nuls hom la pot franger; e quan alqus crestias se aprobia d'ela, de contenen ca mortz, mas can alqus Sarrasis ven a aquesta ydola per preguntar Mahumet, de contenen el s'en torna totz sas e sals; e si algun ausel se pauia sus aquesta ydola, de contenen ca mortz.**

Donc costa la riba de la mar ha una peira ansiana mot merevilhosamen amaistrada per mas de Serrasis, e aquesta peira es pauiada en terra e detras es largua e cairada e desobre es estricha e longua, auta aitan *quan* en aut un corp pot volar; e sobre aquesta peira la denan-

¹ *Hs.* algunas.

² *Hs.* la.

³ *Hs.* aq'rerigro.

⁴ *Lat.* suis temporibus.

⁵ *Hs.* morta.

dicha ydola ho ymaga es pauiada, *que* es de auricalco ho d'aur mot fi, e es contrafacha ha semblansa d'ome e esta en pees tota drecha e te la cara vas metz dia, e te una clau fort bela e gran en sa ma drecha, la qual claus, seguon *que* digo los Serrasis, caira de la ma d'aquesta ymagine el l'an *que* venra un rei de Gallia ho de Fransa *que* tota Yspanha subiugara tot en darrier als crestias, e desse *que* los Serrasis veirau aquesta clau caire, totas riqueias laissadas, iotz terra s'en fugirau.

V. De las glieias las quals Karle magne fetz.

De l'aur lo qual los reys e·ls princeps d'Espanha donero ha Karle
 10 fo facha la glieia de S. Jacme *per* lo dih Karle *que* en aquelas partidas demoret *per* tres ans, e *aqui* el fetz arcivesque¹ e canonges seguon la regla de S. Ysidori evesque e cofessor, e guarni la de campanas e de pallis e de libres e d'autres ornamens mot ondradamen; e lo remanen de l'aur e de l'argen *que* era sobrat a gran moutesa el gitet d'Espanha, del qual aur e
 15 argen, *quan* s'en fo anatz, el fetz far mainhtas glieias, so es a dire la glieia de nostra [f. 8R^a] dona *que* es vas ha Aixsgra ho apud Aquisgranum, e la glieia de S. Jacme *que* es en aquel meteis luoc, e la glieia de S. Jacme *que* es a Tholosa, e aquela *que* es en Guasconha entre la ciotat *que* vul-
 20 garmen es dicha Axa, e S. Johan de Sordua costa la via de predicatoris, e la glieia de S. Jacme, *que* es ha Paris entre lo fluvi de Secana ho Sayna e'l pueh nostre³, e fet far atressi mainhtas autres abbadias *per* lo mon.

VI. De Aygolando rei de Africa.

25 Quan Karle magne fo tornatz in Gallia, un paya rei de Africa apelat Aygolandus, amb gran ost *aqueri* la terra d'Espanha e aussis las guardas *que* ero laissadas pels crestias pels castels e per ciotatz, las *quals* Karle avia aqui laissat, e *quan* Karle ho saup, e el am gran ost s'en anet la autra vanguarda, e era amb el un apelat Milo de Agleris, *que* eradux 30 de la ost.

VII. De l'issimple de l'almorna del cavalher mort.

Aquest issimple aladonc fo a totz mostratz e es *contra* *aquellos que* reteno no drechuriramen las almornas dels mortz.

Coma la ost de Karle fossa hospitalada a Bayona, ciotat dels Ba-
 35 dorum, un cavalher apelat Romaricus fo *aqui* malaptes tro*que* ha la mort si *que* se cofasset e se penedet e receup lo S. sagramen *per* la ma del prestre e pues el va dire ha un sieu cozi *que* lo sieu caval vendes e l'argen *que* n'auria dones als clers e als paubres, e *quan* fo mort lo cavalher, aquest cozi ac enveia del caval e va lo vendre finchamen .c. sols,
 40 e aquest pretz el metz en maniars e en beures e en vestiduras; mas empero, *quar* als mals faitz la venguansa del iutgamen de Dieu es breumen

¹ Am Rande: un maioral.

² Am Rande: ho de Beziers.

³ s. S. 469.

aparelhada, emperamor d'aisso, passatz .xxx. iorns, a aquest cozi lo mort va una nueh apparesser e ditz lhi: „quar hieu la cauza mia te avia bailat, per so que als paubres la donessas, sapias que Dieu me a remes e qui' tatz totz mos pecatz, mas quar tu as retengut lalmorna no drechurei-
 5 ramen per .xxx. iorns, tu m'as sah estar en pena; mas sapias que del luoc ifernal don hieu so issitz [f. 8 Rb] tu intraras dema e hieu serei mes en paradis.“ E quan ac dih aisso, e'l mort s'en anet, e l'autre remas mot fort trist; e quan venc lo be mati, el va recomtar per tota la ost so que lhi era endevengut, e d'aisso la ost se merevelhet mot; e quan la ost
 10 parlava d'aisso, sopdamen clamors se vau levar el l'aire e rugio¹ a maneira de leos e de lops e de vedels, e de mantenent aquest cozi que era entre la ost fo arrapatz pels dyables amb grans critz e raubitz, e apropi la ost a pe e ha caval lo anet querir per puetz e per vals per .iii. iorns, que anc no'l pogro trobar; mas apropi .xi. iorns, coma la ost anes
 15 pels desertz Navarrorum e Alavarum, va trobar lo cors d'aquest mort e frah sobre una roca que era en aut sobre la mar per tres leguas e era lonh de la dicha ciotat per .iiii. iornadas, e los demonis avion pauiat la caronha d'aquest en aquel luoc e l'arma en ifern.

E per so sia manifest a aissels que las almornas dels mortz reteno
 20 no iustumamen, que els serau dampnat perpetualmen.

VIII. De la batalha Sancti Facundi, on las astas ho lansas
 vau reverdesir.

En apropi los denanditz Karle e Mylo anero queren per Yspanha
 25 lo dih Aygolandum, e coma els lo querigueso amb lor ost subtilmen,
 vau lo trobar en una terra que es dicha de Campis ho dels Camps sobre
 lo fluvi que es ditz Ceia en un pla luoc, on avia mot bels pratz, e aqui
 pues fo facha per l'aiutori de Karle la glieya mot bela² dels S. Facundi
 e Primitivi martirs, en la qual so pauiatz los cors dels ditz martirs, e es
 30 aqui facha abadia de monges on ha guanre de be; mas quan la ost de
 Karle se apropiet de Aygolandus, aquest Aygolandus va mandar ha Karle
 que el era apparelhatz de batalhar seguon son voler .xx. contra .xx. ho
 .xl. contra .xl. ho .c. contra .c. ho miel³ contra miel ho .ii. contra dos
 ho un contra un. En apropi Karle trames .c. cavalhers contra autres .c.
 35 de Aygoland, mas aquells de Aygoland que ero Serrasis foro aussitz; e
 pues Aygolandus en trames autres .c., mas atressi vau morir los Serrasis;
 pues Aygolandus en trames .cc. contra .cc., e desse foro mortz e ero
 apelatz Mauri; apropi tot en darrier Aygolandus en va trametre ^m
 contra ^m .ii. [f. 8 Va], e d'aquells de Aygolandus una partida fo morta e
 l'autra s'en fugi.

40 Al tertz iorn Aygolandus secretamen va gitar sort e conoug que
 Karle perdria, e va lhi mandar que lo iorn seguen el faria amb el batalha

¹ Vielleicht ist rugic zu lesen = rugit „Gebrüll“, vgl. establic (498,24).

² Das a ist nicht mehr zu lesen, da der Rand, auf welchem die Worte
 mot bel stehen, beschädigt ist.

³ S. Wilhelm Meyer-Lübke, Grammatik der roman. Spr. I 61 § 37.

pleneira, si se volia, si que Karle lho va autreiar; e adonc foro *presens* alqus crestias *que* la nuech denan aquest iorn vau apparelhar lor arnes amb gran estudi e vau metre lors astas en *terra* ficadas denan lo castel, so es a dire els pratx costa lo dih fluvi, las *quals* lo be mati vau trobar d'aventura amb fuolhas tot-
5 tatas verdeians, e aquetz *que* las trobero foro aquels *que* l'endema devio esser martiriaz *per* la fe de Crist; e d'aïsso els se merevilhero fortmen del miracle *que* Dieus lor avia fah, e apropi ilh vau trencar lor astas costa la *terra*, e las raÿtz *que* restero en la *terra* vau gitar brancas a maneira de perguia e en-
10 quera appareesso aqui; e d'aquestas astas *que* foro ficadas en *terra* n'i avia mainhtas *que* ero *quais* poiridas¹, *per que* maiormen fo a totz gran-gauh e gran merevelha e gran profietz ha las armas mas gran detrimen e damnatge fo dels cors. Aprop la batalha fo facha aquel iorn de sa e de la, on foro mortz .^m_{x1}. crestias, e lo denanditz dux Milo fo mortz e lo caval de Karle; e adonc Karle, estans a pe am .^m_{ii}. peonhers de crestias, el mieh dels Serrasis
15 va gitar s'espaza apelada Gaudiosa e aussis mainhs Sarrasis, e *quan* venc vas lo vespre d'aquest iorn, los crestias e ls Serrasis s'en tornero en lors castels; mas l'autre iorn seguen vengro a socors ha Karle .^m_{iii}. de baros mot bos batalhadores, e desse *que* Aygolandus ho saup, e el s'en fugi en las partidas de Legiona, e adonc Karle amb sa ost s'en retornet en Gallia.
20 En aquesta batalha deu hom saber *que* fo la salut dels batalhans *per* Crist, quar enaissi coma los cavalhers de Karle denan la batalha apparelhero lor arnes *per* batalhar, enaissi nos devem apparelhar nostre arnes, so es assa-
25 ber bonas vertutz *per* batalhar *contra* los pecatz, quar casqus *que* metra la fe *contra* hyretgia ho caritat *contra* odi ho largueia *contra* avareria ho humilitat *contra* erguol ho castetat *contra* luxuria ho orao continuada *contra* temptatio de dyable ho paubreira *contra* riquezas ho perseverensa *contra* movemen ho calar *contra* trop parlar ho obediensa *contra* [f. 8 Vb] coratge carnal, l'asta d'aytal sera florida al iorn del iutgamen. O quan benaurada sera e florida en paradis l'arma d'aquel *que* aura vencut batalhan en *terra* *contra* los pecatz!
30 E nuls autre sera coronatz si no aquel *que* drechureiram aura batalhat en *terra*, quar aussi quon los batalhadores de Karle *per* la fe de Crist batalhero, aussi e nos devem morir per pecatz e vivre *per* vertutz sainhtas en aquest mon, per so *que* sus en gloria aiam desservit victoria florida. Amen.

IX. De la ciotat d'Agen.

35 Aprop aïsso denandih Aygolandus va aiostar de gens senes nounbre, so es assaber Serrasis, Mauros, Moabitas, Ethiopes, Pardos, Africanoz, Persas e Zexephimum rei d'Arabia e Burrabellum rei de Alexandria e Abitum rei de Bugia e Opisnum rei de Agabia, Fatimum rei de Barbaria, Aylis rei de Maroth, Aphimorgium rey de Mequa, Ibrahim rey de Sibilia e Altumaior de 40 Corduba, e amb aquetz e el venc a la ciotat d'Agen en Guasconha e pres la, e d'aquí el mandet ha Karle que vengues ha el pagiblamen amb petita com-pania de cavalhers e promes lhi que'lh daria .IX. cavals cargatz d'aur e d'agen e d'autras riquezas, si solamen anava vas el; e aysso Aygolandus desia

¹ Der lat. Text „erant enim illorum multae hastae de lignis fraxineis“ ist missverstanden worden.

per so que'l conogues e que'l pogues aussire en batalha, mas Karle cogitet
aiuso e amb .^m_{II}. cavalhers fortz el anet prop d'Agen per .^m_{III}. milhas, e quan
fo aqui, el pres solamen .lx¹. cavalhers e los autres .^m_{II}, laisset aqui rescon-
dudamen, e anet ha un pueh que es prop d'Agen, del qual pueh hom pot
5 veire la dicha ciotat, e aqui el laisset tota sa gen e mudet de tot sa vesti-
dura e pres ne una viel² e pres un escut ses lansa e mes lo al col de tra-
vers aussi quon es costuma de guarsos³ en batalha e anet enaissi amb un sol
cavalher ha Agen; e de mantenent alqus vau issir de la ciotat e vau deman-
dar ha aquetz quals ero, e ilh vau dire que els ero messatges de Karle magne
10 rey que ero trames al rey Aygolan, e quan foro denan el, ilh lhi vau dire que Karle
los avia ha el trames e que el venia ha el amb .lx. cavalhers aussi coma elh lhi avia
comandat, e dissero lhi plus que Karle vo[f. 9R^a]lia amb el militar e esser totz
sieus mas que lhi dones so que lhi avia promes, e per so el atressi vengues amb
autres .lx. cavalhers passienmen e parlaria amb el. E adonc Aygolandus se va ar-
15 mar e ditz als messagers que s'en tornesson ha Karle e que lhi dicesson que
atendes Aygolan; e Aygolandus ignorava que aquel que parlava amb el los
Karle, mas Karle conoug ben el e enqueri devas qual part la ciotat d'Agen
era plus frevols per penre e adonc el vi los reis que ero en aquela ctotat, e
pues s'en tornet amb sos .lx. cavalhers los quals avia laissat tras se e tornet
20 atras amb els troque hals autres .^m_{II}. que avia laissat; mas apropi Aygolandus
los va segre amb .^m_{VII}. cavalhers volens aussirre Karle, mas Karle amb sos
cavalhers conoug aiuso e va s'en fugir en Gallia, e aqui Karle va amassar
sobregran ost, e pues amb aquesta granda ost el s'en tornet ha Agen e va
la assetiar e tenc aqui lo seti per .^m_{VI}. meys, e al .^m_{VII}. meys el aiostet mae-
25 stres⁴ de peyra e de fusta e de tota outra art apta a penre la dicha ciotat.
Mas Aygolandus, que senti aiuso, de la dicha ciotat s'en anet fugir⁵ per latrinas
e per pertus rescondudamen, e va passar lo fluvi de Guarona que passa costa
dicha ciotat, e enaissi el escapet a⁶ las mas de Karle. E lo iorn seguen Karle
intret amb gran victoria en la dicha ciotat; e adonc mainhs Sarrasis foro mortz,
30 e mayns autres s'en fugiro pal dih fluvi; empero .^m_X. de Serrassis hi foro mort amb
glasí.

X. De la ciotat de Sanxtas, on las astas meiro brancas e fuolhas.

En apropi Aygolandus va venir ha la ciotat de Sanhxtas que era preia
35 per Serrassis e aqui el demoret amb sa gen, mas Karle lo va segre e mandet
lhi que redes la ciotat; mas Aygolandus no la volc redre, mas issi contra el

¹ Hs. .^m_{IX}., was nicht richtig sein kann, s. Z. 14.

² = vilem.

³ Lat. Text: „ut mos nunciorum tempore belli est.“

⁴ Der lat. Text „aptatis iuxta murum petrariis et mangarellis et troiis
et arietibus ceterisque artificiis“ ist offenbar missverstanden worden; der Aus-
druck maestres de peyra = Baumeister kehrt Cap. XXXII wieder.

⁵ In der Hs. steht nach diesen Worten noch einmal „de la dicha ciotat“.

⁶ Das a glaubte ich einsetzen zu müssen, da ich escapar c. Acc. nicht
nachweisen kann und da das lat. „a Karoli manibus evasit“ nicht zu dieser
Construction verführen konnte.

amb batalha e feiro entre lor aitals covenens que d'aquel que auria victoria fos la ciotat. Mas denan lo iorn d'aquesta batalha, apparelhatz los castels e las ostz e las companias els pratz que so entre lo castel apelat Talaburgus e la ciotat que es costa lo fluvi apelat Charanta, alqus 5 crestias vau ficar lors astas en terra en pees denan los castels, e quan venc l'en [f. 9R^b] dema, ilh vau trobar lors astas d'escorsa e de fuolas verdeians e aquels que las trobero foro aquels que devio penre martiri en la dicha batalha per la fe de Crist e d'aisso aquels dels qualis ero las astas agro gran gauh e vau culir lors astas e amb elas intrero prumeiramen en batalha e prumiers 10 ferigro e anero aussirre mainhs Sarrazis. La ost d'aquest Aygolandus era de ^mIII; en aquesta ost lo caval de Karle fo mortz e Karle fo mot estretz, mas el apelet l'autori de Dieu, e per la vertut de Jesu Crist el tornet en sa vi- 15 guor si que estan ha pe el en va maihns aussirre; mas la ost de Aygolandus, que vi que no podia sostener la batalha de Karle, s'en va fugir en la ciotat, mas Karle los va segre e environet lors¹ murs de la dicha ciotat e assetiet la, exceptat de la part que era costa lo fluvi; mas la nuech seguen Aygolandus amb sa ost s'en commenset a fugir per lo fluvi, mas Karle que conoug aissos 20 los va ensegre e aussis lo rei Agabie e lo rei Bugie e maynhs autres payas quais .III. milia.

20 XI. De la fugua de Aygolan e de la ost de Karle magne.

Adonc Aygolandus s'en comenset a fugir e ha passar pels portz de Cyserca e va venir tro que ha Pampalona. e d'aqui estan el mandet ha Karle que aqui l'atendria per ocaizo de batalhar: mas Karle, quan ho ac ausit, s'en retornet en Gallia, e aprop el va mandar amb gran proveensa sas ostz per 25 batalhar de lonh e de prop, e va mandar per tota Guallia que tuh lhi sers que iotz autres senhors ero detengutz en malas costumas, que tuh non obstan tal servitut amb lor mainada vengueso a el e serio totz tems dellivres de tota servitut, e comandet que no servigueso a neguna autra gen si no a el e que vengueso per batalhar amb el en Yspanha la gen no fiel que aqui era, si 30 que totz aquels que el trobet prees totz los dellivret, e totz los paubres que trobet fetz rics, e aquels qu'ero nutz el vesti, e haquels qu'ero malvolgut el fetz lor patz, e totz aquels que ero gitat de lor heretatge totz los relevet del sieu propri, e totz aquels que ero apres en armas totz los fetz far cavalhers, e totz aquels que el drechureiramen [f. 9 V^a] avia gitat de se 35 el per amor de Dieu los tornet a se, e a totz perdonet e fetz enaissi que enemics e amics e l'acompanhet ha se, per anar en Yspanha; e a totz l'arcivesque Turpi donava sa benedictio e per la auctoritat de Dieu los absolia de lors pecatz²; e per aquesta maneira el va aiostar ^mXXXIIII de cavalhers aprees en armas, exceptat escudiers e peonhers dels qualis no era nombre perfeh.

40 Aquetz que s'enseguo so aquels maiors baros que ero amb Karle magne. Prumeiramen l'arcivesque Turpi, arcivesque de Rems, que per amonestamens redia lo pobol coratios é fort ha batalhar, e aquest arcivesque de sas proprias

¹ Es ist los zu erwarten; möglicherweise liegt kein Schreibfehler, sondern eine Unkorrektheit vor, vgl. S. 489 Z. 20, dagegen aber S. 496 Anm. 4.

² Die Worte von e per bis pecatz stehen am linken beschnittenen Rande; die unterstrichenen Buchstaben sind von mir ergänzt.

mas amb son arnes batalhava *contra* lo pobol dels Serrasis algunas vetz, e Rotlan dux de la ost¹ conte Cinnomanensis e senhor de Blavi e nebot de Karle, filh de Milo duc de Angleris, *que* era natz de Berta seror de Karle magne, lo *qual* era mot bos batalhans e de gran prodomia ples e avia amb 5 se .^mIII. cavalhers; empero autre Rotlan fo del *qual* nos calarem, *quan* es de presen. En aprop era amb el Olivier, dux atressi de la ost, *que* era mot mlessios² e ben ensenhatz en batalha e fortz en bratz *que* era comte de Genova e filh de Rainer³ comte e avia amb se .^mIII. cavalhers, e Estultus coms de Longres filh de Odo comte amb .^mIII. cavalhers, e Arastagus duc dels Bretos 10 amb .^mVII. cavalhers, empero amb aquest en *aquel* tems era un autre rei en Bretanya del *qual* no es facha assi avora mensio pleneiramen, e Engelerus duc d'Aquitania amb .^mIII. cavalhers; aquetz ero essenhatz mot be en armas maiormen en arcs e en saietas; el tems d'aquest Engeleri era un autre comte en Aquitania, so es a dire en la ciotat Pictavorum⁴ ho de Peytieus del *qual* 15 no es avora a parlar. Aquest Engelerus denandih era de lhinchatge de Guascos e era dux de la ciotat d'Aquitania *que* es pauiada entre Lemosi e Burias e Peytieus la *qual* l'emperaire Cesar Augustus fetz en *aquelas* encontradas prumeiramen e apelet Aquitania e sossmes lhi Burias e Lemosi e Peytieus la *qual* l'emperaire Cesar Augustus fetz en *aquelas* encontradas prumei- 20 ramen e apelet Aquitania e sossmes lhi Burias e Lemosi e Peytieus e Santas e Enguolisina amb lors proensas e totz aquels pays so apelatz Aquitania; mas aquesta ciotat Aquitania aprop la mort de Engelri fo vevia de comte, per que fo tornada *quais* nulla, *quar* lhi ciotada d'aquesta ciotat foro tuh mortz [f. 9 Vb] amb glasi en la val apelada Runtia e no ac aqui pues alqus escoltivaires, e Gaiferus rei de Bordels amb .^mIII. cavalhers. E amb lo denandih Karle s'en anero en Yspanha aquels *que* s'enseguo: Gelerus, Gelinus⁵, Salomon, companh de Estulti, Blanduinus fraire de Rotlan, Gandelboldus rey de Frisia amb .^mVII. heronum⁶, Obellus coms de la ciotat de Nantas amb .^mII. he- 25 heronum, Arnaut de Bellanda amb .^mII. heronum, Naaman duc de Baioria amb .^mX. heronum, Othgerus rei de Dacia amb .^mX. heronum, Lambert princeps de Buria amb .^mII. heronum. Sapson duc de Berguonha amb .^mX. heronum, Constanti prefectus ho senher de Roma amb .^mXX. heronum, Raynaut de Alba- 30 spina, Gautier de Ternus, Guinelmus, Gari duc de Lotharingia amb .^mIII., Bego, Alberit de Berguonha, Berart de Nublis, Guinandus, Esturmitus, Tedricus, Yvoricus, Berengarius, Hato, Ganalonius, lo *qual* fo pues traidor. La ost de 35 Karle era de .^mXI. cavalhers *que* ero tuh de sa terra propria; e aquetz denanditz ero baros famoss e ben apres d'armas, e ero de la gen apelada heross los *quals* ero plus poderos d'autres e plus fortz, e foro⁷ bos homes vas Dieu e que mantenio la fe de Crist el mon. E aussi quon nostre senhor Jesucrist 40 amb sos dissipols aqueri lo mon, assi Karle rey de Fransa e emperaire dels Romas amb los denanditz aqueri Yspanha ha la honor de Dieu.

¹ Hiermit soll das lat. „dux exercituum“ wiedergegeben werden; s. den selben Ausdruck Z. 6.

² Soll das lat. „acerrimus“ wiedergegeben.

³ Hs. ramer. ⁴ Hs. pictanorum. ⁵ Hs. Gelmus.

⁶ Am Rande: una maneyra de gens es *que* so apelatz heros.

⁷ Hs. for.

Aladonc totas las ostz se vau aiostar en las landas de Bordels e tenio sobre terra en ampleia e en longueia *per* 11 iornadas e de viro hom los au-sia *per* l'espasi de .xi. milhas. Aprop Arnaut de Bellanda passet prumeira-men los portz de Sysera e anet a Pampalona, e desse Estultus amb sa ost 5 lo anet segre e pues Arastagnus rey e Engelrus dux amb lor ostz ensem; pues venc Gandelboldus rey amb sa ost e Othgerus rey e Costanti amb lor ostz, e totz darier va venir Karle amb Rotlan amb totas las otras ostz, e vau cobrir tota la terra des lo fluvi de Runa troquez al pueh *que* es lonh de la dicha ciotat *per* tres leguas e el la via dels *predicadors* els estero .viii· 10 iorns *per* passar los portz.

Puef Karle mandet ha Aygolan [f. 10R^a] que era en la ciotat *que* re-des la ciotat la qual avia bastit de recap e l'avia guarnida autra veguada, ho *que* issigues *contra* el en batalha; mas Aygolan vesens *que* el no podia tener la ciotat *contra* Karle va cogitar *que* plus amava issir *contra* el en batalha 15 *que* no fasia morir laiamen en la ciotat, e adonc el mandet ha Karle *que* lhi dones inducias ho dilacions troque sa ost fos issida de la ciotat e se fos ap-parelhada *per* batalhar e que parles amb el de boca ha boca, *quar* Aygo-landus desirava mot fort veire Karle.

XII. De las trevas donadas e de la disputa *que* fo entre Karle 20 e Aygolandum.

Mas *quan* Karle ac autreiat dilacions ha Ayguolan, Ayguolan va issir de la ciotat amb sa ost tota e va la laissar costa la ciotat e amb .lx¹. dels sieus maiors el anet denan la cadeyra de Karle, lo qual era lonh de sa ost *per* una milha; e adonc la ost de Karle e la ost de Ayguolan ero costa 25 a ciotat en un pla e duravo en longueia e en ampleia *per* .vi. milhas, e la via de *predicadors* devesia l'una e l'autra ost; e adonc Karle va dire ha Aygolan: „tu es Aygolan *que* m'as tout ma terra amb barat, *quar* hieu ei aquerit *per* l'autori de Dieu la terra d'Espanha e de Guasconha e l'ei sos-meia a crestias e totz los reys d'aquela terra hieu mes al mieu emperi, mas 30 *quan* hieu m'en tornava en Fransa, tu denan los crestias de Dieu has destruh las mias ciotatz e castels e tota la terra as guastat *per* fuoc e per glasi, *per* *que* hieu mot fort me complange de tu de presen.“ Mas de contenen *que* Aygolandus conoug la lengua arabienc de Karle, el se va fort merevelhar e ac gran gauh; Karle parlava enaissi, *quar* avia apres a parlar lo lenguatge 35 de Serrasis vas la ciotat de Toledo ho de Toleta, on el demoret un petit *quan* era ioine. E aprop Aygolan va dire ha Karle: „hieu te prec *que* tu me digas *per* *que* tu has pres la terra de nostra gen *que* no t'es deguda *per* heretatge, ni tos paire ni tos papz ni tos reirepapx no l'au possesida; e adonc Karle va dire *que* nostre senhor Jesucrist creaire del cel e de la terra la 40 gen crestiana avia causit denan totas causas e sobre to [f. 10R^b]tas gens volia *que* senhoreieso, e pues ditz lhi *que* el avia covertit la gen sua de Serrasis ha la lei de crestias *quan* avia pogut; e adonc Aygolandus va dire *que* fort era no digna causa *que* la gen sua fos sosmeia ha la gen de Karle, *per* so *quar* la ley de Aygolan e de sa gen valia plus *que* no fagia aquela

¹ Hs. .lx.

de Karle ni de sa gen, e ditz Aygolan *que* els avio Mahumet, lo *qual* fo messatge de Dieu e fo per Dieu trames ha els, del *qual* els tenio los sieus¹ comandamens, e ditz atressi *que* avio los dieus trespoderos *que* per lo comandamen de Mahumet lor fasio a saber las causas qu'ero a venir, los *quals* els colio e per els 5 vivio e regnhavo. Mas Karle va dire ha Aygolan *que* en aiesso *que* desia ej errava, *quar* el, so es a dire Karle e'ls crestias tenio los mandamens de Dieu, e Aygolan e'ls Serazis tenio los comandamenz vas, de² va home mogutz, e ditz *que* Karle e'ls crestias cregio en Dieu lo paire, el filh e el S. Esperit e aquetz tres azoravo coma un, mas Aygolan e la sua gen cregia als simulacres 10 dels dyables e los azorava, e ditz *que* las armas dels crestias per la fe *que* tenio apropi lor mort hanario a paradis e ha vida perdurable, mas las lor anario en ifern per *que* era manifest *que* la ley dels crestias valia plus *que* no fagia dels Serrazis, e *quar* los Serrasis no reconoussio lo creador de totas 15 cauzas ni conousser no lo velio, per so no devio aver dreh ni heretatge en cel ni en terra, mas la lor partida e lor possessio seria amb lo dyable e amb lor dieu Mahumet; e per so el ditz ha Aygolan *que* el preies baptisme e sa gen, e vivrio, ho si *que* no, *que* vengueso en batalha *contra* el e morrio lazamen, mas Aygolandus ditz *que* nuls tems fos aquo *que* el preies baptisme e negues son dieu Mahumet trespoderos, e ditz ha Karle *que* el pugnaria 20 *contra* el e la sua gen amb aytal covenen *que*, si la lor ley dels Serrasis plagiay may a Dieu, *que* la lor *que* el venqueso, e si la lor valia plus, *que* los crestias venquesso los Serrasis e *que* als vencutz tro al darrier iorn del mon fos tostems vituperi e als vensens fos laus e exaltatio perdurable; pues Aygolandus ditz *que*, si la sua gen era vencuda, *que* el se bateiaria, si remania 25 vius, e tot aiesso fo autreiat de sa e de la. [f. 10 Va] E de contenien foro elegit .xx. cavalhers crestias *contra* .xx. Serrasis el camp de la batalha, e acomensero a batalhar amb los denanditz covenens, mas tuh lhi Serrasi finalmen foro mort; e pues .xl. foro trames *contra* .xl., e'ls Serrasis vau morir; pues foro trames .c. *contra* .c., mas lhi Serrazi foro tuh mort; pues de recap foro 30 trames .c. *contra* .c., mas los crestias s'en vau fugir de contenien per *que* foro aussitz, mas per so s'en fugiro *quar* cregio esser mortz e per so perdero la corona de martiri, *quar* sels *que* per la fe de Crist volo batalhar e neguna maneira no devio fugir ni tornar areires; e enaissi coma aquetz foro mortz, *quar* s'en fugiro, aissi lhi fiel crestia *que* devio batalhar fortmen *contra* los 35 pecatz, si la on an laissat los pecatz e pues hi torno, els moro els pecatz laiamen; mas si *contra* los pecatz ilh batalho fortmen, ilh aussiso leugeiramen lors enemies, so es a ssaber los dyables *que* aministro los pecatz, e l'apostol ditz *que* no sera coronatz si no aquel *que* leyalmen aura batalhat *contra* los pecatz. E en apropi foro trames de sa e de la .cc. *contra* .cc., mas lhi .cc. 40 dels Serrasis foro tuh mort, pues .m. *contra* .m., mas los Serrasis foro aussitz; e adonc de l'una e de l'autra partida foro donadas trevas, e apropi Aygolandus anet parlar ha Karle e afermet *que* la ley dels crestias era melhor *que* no era aquela dels Serrasis e va prometre ha Karle *que* l'endema el e sa gen penria baptisme; e pues Aygolandus s'en tornet ha sa gen e ditz als reys e

¹ Hs. sieu. ² Die Hs. hat de , so dass man versucht wäre devas zu schreiben, allein das Lat. lautet: „vos vani hominis vana precepta tenetis.“

ha sos maiors *que* el volia esser bateiatz e comandet a tota sa gen *que* se bateiesso, e alqus autreiero ho e alqus no.

XIII. Dels ordres *que* ero el covit de Karle e dels paubres pels quals Aygolandus pres escandol e refudet esser bateiat.

5 L'endema, donadas trevas d'anar e de retornar, Aygolandus va venir ha Karle per ocaizo de bateiar e va trobar Karle ha taula *que* maniava e vi costa el maintas taulas on maniava alqus vestitz en habit de cavalher e alqus autres vestitz de habit de morgue e alqus autres canonges vestitz amb albas blancas e autres en habit de clers *que* ero vestitz de diversas raubas 10 [f. 10 Vb]; e aprop Aygolan va enterroguar Karle de casqun ordre quals gens era, al qual Karle va respondre e ditz lhi *que* aquells *que* vesia amb beretz d'una color aquells ero evesques e prestres de la ley crestiana *que* lor exponio los comandamens de la ley e los absolvio dels pecatz e lor donavo la benedictio de Dieu e aquells *que* ero vestitz de negre aquells ero monges e abatz 15 sainhs *que* preguavo totz iorns la maiestat de Dieu per lor, e ls autres qu'ero vestutz de abit blanc ero canonges reglars *que* teno atressi sanhta vida e desio per lor messas e matinas e autres horas. En aprop Aygolan va veire a part XIII.¹ paures vestitz de caitius habit, *que* sesio en terra manians senes taula e toalha e avio petit a maniar e petit a beure, e adonc Aygolan va 20 enterrogar Karle quals gens ero aquells, al qual Karle ditz *que* aquells ero gens de Dieu e messatges de Jesucrist los quals iotz lo nombre dels XIII.¹ apostols de Dieu el casqun iorn paissia; e adonc Aygolan respos *que* aquells *que* ero costa Karle ero de Karle e ero ben aventuratz en beure, en maniar e en vestiduras, mas pues Aygolandus ditz per que aquells² *que* ero de Dieu 25 e messatges de Jesucrist murio de fam e ero mal vestitz e ero mal menat e loinh mes de l'us, e pues el ditz *que* mal servia a so senhor qui enaissi recebia sos messatges e gran verguonia fagia a son Dieu qui servia enaissi a sos familiars, e pues ditz ha Karle *que* la ley quel desia esser bona avoras mostrava *que* fos falsa e va penre comnhat d'el e tornet s'en als sieus amb escandol e no's volc³ batefar, e l'endema el va mandar batalha ha Karle; e 30 adonc Karle va cogitar *que* per los paubres los quals el avia vist mal tractar *que* per so no s'era volgutz bateiar, e aprop Karle noiric diligenmen totz los paubres *que* poc amassar en sa ost e los vesti sobrebe e lor donet pro a maniar e ha beure.

35 E deu hom pessar e entendre quan gran pecat fa totz crestias *que* no aiuda e no val als paubres diligenmen, quar si Karle a perdut lo rei que's devia bateiar e sa gen per so quar el no pesset be dels paures, que sera d'aquells *que* au en aquest mon mal tractat los paures, quan venra al iorn del iutgamen? el qual maneira poirau ausir la votz de Dieu espaven [f. 11 R^a] 40 tabla *que* dira: „vos autres mauditz, anatz vos en el fuoc perdurable, quar hie eiu esurit e ei agut gran fam e vos autres no me aves donat a maniar; e deu hom cossirar *que* la ley e la fe de nostre senhor pauc val en crestia, si

¹ Ich habe die Zahl nicht in XII. geändert, da auch der Poit. Pseudo-Turpin sie hat (Zs. f. r. Ph. I, 209).

² Hs. alqs, was wahrscheinlich verschrieben ist.

³ Hinter „volc“ steht ein leicht durchstrichenes „anc“.

per obras no so complidas; e aisso ditz l'escritura que ditz que enaissi quon¹ lo cors es mortz el qual no es l'arma, enaissi la fe senes obras de misericordia es morta en se meteissa, e aissi quon lo rey denandih paya a refudat lo baptisme per so quar no ha en nos trobat obras de baptisme ho de 5 misericordia, enaissi Dieu nos repellira al iorn del iutgamen, si no avem amb nos obras de pietat.

XIV. De la batalha de Pampalona e de la mort de Aygolan.

En aquel iorn, so es a dire l'endema de la una e de l'autra partida 10 totz los armatz se vau metre el camp per ocaizo de batalhar, estans los covenens de las leys denandichas; e en la gen de Karle ero .^m_c^{XXXIII}. e en aquela d'Aygolan ero .^m_c. Adonc los crestias feiro .^m_{iii}. ostz e los Serrasis en feiro .v.; e la prumeira que prumeiramen batalhet dels Serrasis fo desse vencuda, e pues venc la segonda la qual fo de contenen vencuda. E quan los 15 Serrasis veiro lor detrimen, e els se vau aiostar ensembs e Aygolan se va metre el metz de totz, e quan los crestias los viro, ilh los vau environar de torn per totas partz quar de la una part los environet Arnaut de Bellanda amb sa gen e d'autra partida Estultus coms ab sa gen e Arastagnus rei amb sa gen d'autra part e Gandebodus rei d'autra amb sa gen e Othgerius 20 rei d'autra amb sa gen e Constanti de Roma d'autra part amb sa gen; e Karle e'l principe de las ostz amenero lor compagnias e comensero amb trompas d'evosi a cridar e avio gran fiansa en Dieu e volgro venir sobre ls autres alegramen, mas Arnaut de Bellanda amb sa ost prumeiramen s'enbrivet contra l'avresa partida e va en aussirre de sa e de la troque venc 25 ha Aygolan que era el metz de totz e amb son glasi el lo anet aussirre. E adonc foro faitz mainhs critz e clamors per trastotz, e de cascuna part los crestias se vau enbri- [f. 11 R^b] var contra ls Serrasis si que totz los Serrasis vau aussirre; e fo facha aqui tanta mort de payas que negus no s'en anet, exceptat lo rei de Sibilia e Altumaior de Corduba, los quals amb petitas 30 companias de Serrasis s'en vau fugir. E fo en aquest iorn la gran confusio de sanc que ls crestias ero en sanc troque ha las braguas. Aprop los Serrasis que foro trobat en la ciotat foro tuh mort. E per so quar Karle batalhet contra Aygolan amb covenens certas per la fe cristiana per so Aygolan fo mortz; per que apar que la ley dels crestias es sobre totas las leys² que so: 35 per que tu crestias, si tu guardas be la fe de tot ton coratge e la complisses d'obras aitan quan poiras, verayamen sobre totz los angels amb lo tieu cap, so es a dire amb Jesucrist, del qual tu es membres, tu seras exaltatz; e aisso tu cre fermamen, quar vas aquel que cre fermamen e verayamen, totas causas lhi so posiblas, seguon que ditz nostre senhor. E aprop Karle aiostet totas 40 sas companias amb gran gauh d'aquesta victoria que avia agut e anet al pon de Arga en la via Jacobitana, e aqui il petitet.

¹ Hs. qr, was Schreibfehler sein muss.

² Hs. ley.

XV. Dels crestias que tornero ha las despolhas
no legudas.

En aprop foro alqus crestias que foro cobechos de las riqueias dels mortz e en aquela nueh¹ ilh s'en tornero areires el camp hon era estada la batalla, el qual luoc los mortz se jasio, e carguero se d'aur e d'argen e comensero s'en a tornar vas Karle; mas Altu denandih maior de Corduba que s'era rescos entre los puetz los anet totz aussirre amb sa compania de Serrasis que s'en era amb el fugida, e d'aquetz mortz foro quais miel. Aquetz, pues quez avio vencutz lors enemics, s'en tornero als mortz per ocaizo de cobeesa, per que els foro mortz pels enemics: aissi es de quasqun fiel que, pues que aura vencut sos pecatz e aura pres penedensa, als mortz, so es a dire als pecatz no deu retornar, per so que pels enemics, so es a dire pels dyables el no² sia mortz. E aissi coma aquetz s'en tornero ha las despolhas e perdro lo 15 segle, s'enclino ha las causas terrenals per que perdo la vida celestial e encorro mort perdurable.

XVI. De la batalha de Furre.³

[f. 11V^a]. Un autre iorn fo denonciat ha Karle que vas Monguarti era un princèp dels Navarrens apelat Furre que volia batalhar contra el; mas Karle, ausit aissso, anet al dih luoc Monguarti, e adonc Furre aparellhet ha venir contra Karle. Mas la nueh que l'endema devio batalhar va far preguaria a nostre senhor que lhi plagues demostrar aquels que devio morir de sa compania en aquela batalha; e l'endema, quan aquels de Karle se foro armat, va aparesser lo senhal de la crotz a maneira de sanc detras las espal-25 las sobre los alberios d'aquels que en la dicha batalha devio morir, e desse que Karle ho vi, e el los anet enclaure per so que no morigesso en batalha. Mas quar los iutgamens⁴ de Dieu hom no pot perveire ni las suas vias en-30 sencar, quan la batalha fo facha en la qual fo moritz Furre amb .III. Navarrencts e de Serrasis, Karle s'en va tornar vas los sieus⁵ que avia reclaus e va los trobar mortz, dels quals era lo nombre viro .cl.; e adonc Karle ditz: „ho Sainhta compania la qual a agut corona de martiri, jacaisso que no sia estada morta per lors enemics. E aprop Karle va penre lo dih luoc Monguarti a si⁶ e tot lo pays dels Navarrens.

XVII. De la batalha de Ferragut jayan e de la mot bona disputa
de Rotlan.

Aprop aissso denandih fo denonciat de mantenir ha Karle que vas Nagera avia un jayan apelat Ferragut que era del linhatge de Goliath e era vengutz

¹ Nach nueh sollte etwas dem lat. „Karolo ignorante“ Entsprechendes eingeschaltet werden, aber am Rande ist nur noch Kar zu erkennen; der Rest ist abgeschnitten oder unleserlich.

² Die in der Hs. fehlende Negation wird erforderlich, auch steht sie in den anderen Texten.

³ Am Rande steht auf Furre bezüglich: propri nom es.

⁴ Hs. iutgamen.

⁵ Hs. sieu.

⁶ Soll das lat. „cepit in suum“ wiedergeben.

de las partidas de Syria, lo qual amiral Babilonis avia trames amb .XX. de Turcs per batalhar *contra* Karle. Aquest Ferracutus ho Ferragut no dop-tava ni lansa ni saleta; el atressi avia la forsa de .xl. homes fortz. E per so Karle venc ha Nagera. E desse que Ferragut conoug que Karle era vengutz,^m e el issi de la dicha ciotat Nagera e requeri batalhar un cavalher *contra* autre; e adonc Karle hi va trametre Othgeri Dat¹, lo qual, quan lo iayans lo vi el camp, el va venir tot suaus ha el² e amb lo bratz dreh el lo va senger e tot armat el l'en va portar a son castel coma si fos una oelha, veiens trastotz.

L'estadura d'aquest Ferragut era quais de .XII. copdes, e avia la cara longua [f. 11 V^b] quais d'un copde e lo nas iosta la mesura d'un palm e'ls bratz e las cuossas quais de .III. copdes, e avia los detz loncs de tres palms. Pues Karle lhi va trametre per batalhar Raynaut de Albespina, mas Ferragut amb un sol bratz sieu l'en portet en la carcer de son castel. Pues Karle lhi va trametre Costanti roma rei³ e Oel comte ensemes, mas Ferragut en casqun bratz los en va portar e mes los en sa carcer. Pues Karle la en trames .XX. cada .II. e .II., mas Ferragut los mancipet totz en sa carcer; e quan Karle vi aissos, el e sa compania se merevelhero fort, per que pues no hi ausic⁴ trametre home per batalhar. Mas Rotlan va demandar licensa ha Karle d'anar *contra* lo jeyan si que apenas Karle lailh donet, quar el lo amava fort, quar el era so nebot e quar era enquera joine; si que donet lhi licensa e va preguar nostre senhe que lhi dones forsa e vertut. E quan lo jeyan lo vi venir, e el amb sa sola ma lo va raubir coma los autres, e va lo metre denan se sobre son caval. E enaissi quan lo portava al castel, Rotlan mes en se meteiss viguor e cofiet se fort en nostre ssenor e va penre lo jeyan pel mento e va lo virar fortmen detres el caval si que amb .II. vau caier en terra evers, mas amb .II. se vau levar casqus per se e vau montar en lors cavals, e de mantenir Rotlan coms va traire s'espaia que apelava Durenda e cuiet aussirre lo jeyan e en un sol cop el va partir per mieh lo caval del jeyan, e quan Ferragutz fo a pe, el tenc s'espasa tracha e menasset mot fort Rotlan; e adonc Rotlan va ferir lo jeyan el bratz on tenia l'espasa, mas anc mal no lhi fetz, mas l'espaza lhi fetz caier en terra. E adonc Ferracutus volc ferir amb lo ponh claus Rotlan e va acossegre lo caval de Rotlan, e de mantenir lo caval caiec e mori; pues amb .II. senes cotels ilh vau batalhar amb peiras e amb los ponhs troque hora nona, mas al iorn declinan Ferragut obtenc trevas de Rotlan troque l'endema, e vau far covenens que ambdos l'endema s'aiostesso senes cavals e senes lansas, e aissos l'as autreiet ha l'autre; e pues casqus s'en tornet a son ostal. E quan venc l'endema, al be mati casqus va venir el camp a pe aissi coma [f. 12 R^a] avio promes; mas Ferragut portet un glasi, mas re no lh profechet, quar Rotlans aportet amb se un basto lonc, retors, amb lo qual feri tot lo iorn Ferragut, mas anc no lo nafret; e feri lo atressi troque ha mieh iorn amb peiras grans e redondas

¹ = Dac (Dacus) s. Mahn, *Gramm.* § 210.

² Dieses Anakoluth hat wahrscheinlich in der lat. Vorlage seinen Grund: quem mox ut gigas . . aspergit etc.

³ Lat. „rex romanus“.

⁴ Verwechselung mit ausec = wagte, ebenso wie augigues (498,15) = auses.

que ero abandonadamen¹ el camp, mas no·lh poc dan tener. Mas aprop Rotlan setz trevas amb Ferragut, lo qual las lhi demandet e Ferragut *que* avia gran son, acomenset a dormir, e adonc Rotlan *que* era alegres e nobles de coratge lhi aportet una peira iotz son cap, per so *que* plus volontiers dor-
5 migues, e negus crestias adonc no·l ausia aussirre ni Rotlans, quar aital in-
stitutio era entre lor *que*, se lo crestias dones trevas al Serrasi o·l Serrasi al
crestia, *que* adonc l'us no devia mal far ha l'autre e, si alqus franhses aquesta
ordenatio denan disfiamen, de manten en devia esser mortz.

Mas *quan* Ferragut ac dormit, el se excitet e vi costa se seire Rot-
10 lan; e adonc Rotlan va enterroguar Ferragut per *que* era ta fortz ni ta durs
que el no temses ni glasi ni peira ni basto; e adonc Ferragut lhi ditz *que* el
no podia esser nafratz si no el ombolelh, e d'aissos Rotlan no fes aparsen²
d'augir. Aquest Ferragut parlava en lengua d'Espanha, la qual Rotlan as-
satz entendia. E aprop Ferragut comenset a guardar Rotlan e ha enterroguar
15 e ditz lhi cossi era apelatz, e l'autre lhi ditz *que* Rotlan; e pues el lhi
demandet, de qual linhatge era *que* ta fortz era en batalha, e ditz a
Rotlan *que* nuls tems avia trobat home *que* ta fort lo fatigues; e adonc
Rotlan lhi ditz *que* el era del linhatge d'aquels de Fransa e era nebot de
Karle. E adonc Ferragut lo va enterroguar, de qual ley ero los Frances, e
20 l'autre ditz *que* de la crestiana ley e per la fe de Crist al qual los crestias
so sosmes els volio tot iorn batalhar; e *quan* lo jeyan ac augit lo nom de
Crist, el enterroguet Rotlan, qual era aquel Crist el qual Rotlan cregia, e
Rotlan lhi va dire *que* aquo era filh de Dieu lo paire, lo qual era natz de
la vergena e era mortz en la crotz e reboost el sepulcre, e espolhiet ifern e
25 al tertz iorn de sa mort el ressucitat e pues s'en poiet a la dextra de Dieu
lo paire. E adonc Ferragutz lhi ditz *que* els cregio *que* lo creaire del cel e
de la terra era un [f. 12Rb] Dieu *que* no ac ni filh ni paire; e enaissi *quon*
no era estatz engenrat per autre, enaissi el no avia engenrat autre, per *que*
se seguia *que* fos us Dieus e no tres. Mas Rotlan lhi ditz *que* vertat degia
30 en so *que* cofessava *que* era us Dieus, mas en so *que* degia *que* no ero tres,
en so errava en la fe; *quur*, si el cregia el paire, el devia creire el filh e el
S. Esperit, quar Dieus era paire e era filh e era Sainhs Esperitz, e aussi un
sol dieu era permanens en tres pressonas. Mas Ferragut lhi respos que,
35 *quon* Rotlan degia que·l paire era Dieus e·l filh era Dieus e·l S. Esperit
era Dieus, donc se seguia *que* fosso tres Dieus, la qual causa no era vertat,
quar no era mas un Dieu. Mas Rotlan lhi ditz *que* el no degia pas *que* fosse
tres dieus, mas un sol Dieu *que* era permanens en tres personas e *que* era un e
que ero tres, e totz tres ero en Dieu perdurables e essemis eguals; quar aital
40 *quon* es lo paire, aitals es lo filhs e aitals es lo S. Esperit, e en aquetz tres
es proprietat, mas totz tres so un esser e una unitat, e en la maiestat hom
aora la equalitat, so es a dire lo paire e·l filh e·l S. Esperit. E los angels
el cel aoro un Dieu e la trinitat, e Abraam en vi tres e totz tres los aoret
coma un.

Aprop lo jeyan lo va enterroguar *que* lhi mostres, cossi tres ero un, e

¹ Hs. habandonamen s. Glossar.

² Obgleich ich diese Form nirgends nachweisen kann, glaubte ich doch nicht, sie durch aparen, aparven, apareissen ersetzen zu dürfen.

Rotlan ditz lhi *que* be lho mostraria per creaturas humanals; *quar* enaissi, quan l'arpa sona, so tres causas, so es a dire la sciensa e'l cors e la ma, e es una arpa: enaissi so en Dieu tres, so es a dire lo paire e lo filh e lo S. Esperit, e tot es un Dieu; e aussi coma en l'esmella so tres causas, so es a dire 5 lo cuor e la testa e'l noialh, e tot es una esmella, aussi so tres personas en Dieu e totas tres so un Dieu; e aussi coma el solelh ha tres cauzas, so es a dire la puritat e la clardat e la calor, e aiso es un solelh, aussi es de Dieu; e aussi coma en la roda del carr so tres causas, so es a dire *aquo* gros del mieh¹ e los bratz e lo cercle, e tot es una roda, aussi es de Dieu. Enquera 10 en home so tres causas, lo cors e'l membres e l'arma, e tot es un home, aussi es en Dieu unitat e trinitat. E adonc Ferragut ditz *que* el entendia be *que* era trinitat, e era un sol Dieu; mas Ferragut apropi lo va enterroguar, e qual maneira lo paire avia engenrat lo filh. E adonc [f. 12 Va] Rotlan lo va enterroguar, si crezia que Dieus agues format Adam, e lo jeyan respos que hoc. 15 Aissi, so ditz Rotlan, es, *que* coma Adam no fo per negu engenrat, empero el engenret mainhs filhs, aussi Dieu no fo engenrat per negu, empero davan totz tems el engenret de se meteiss un filh per la vertut divina segoun son voler. E adonc lo jeyan lhi va dire *que* be lhi plagia so *que* lhi degia; mas apropi [el] lo va enterroguar, en qual maneira era faitz hom aquel que 20 Dieus era, mas Rotlan lhi respos *que* aquel que avia fah lo cel e la terra e totas autres causas avia creat de nien, aquel avia fah penre carn ha so filh en la vergena senes obra humanal per espiratio divina de semeteihs. Mas lo jeyan lhi ditz *que* en aiso doptava *que* lo filh fos natz del ventre de la vergena senes obra humanal; e adonc Rotlan lhi respos *que* aussi quon Dieu 25 avia format Adam senes semensa d'autre home, aussi Dieus avia fah naisser so filh de la vergena senes semensa d'ome, e aussi coma aquest filh nays de Dieu lo paire senes maire, aussi aquest filh nasquet de Dieu lo paire senes home *que* fos sos paire, *quar* aytal enfantamen s'aperte a Dieu, so es a dire senes semensa humanal.² Mas lo jeyan se merevelhet fortmen, cossi 30 la vergena senes home avia engenrat; e Rotlan lhi respos *que* aquel que a la fava fa enienrar lo guorgolho e'l verm el³ albre e ha mainhs peisso e ha serpens senes semensa de mascle fa enfantar una linhada⁴, aussi aquel fetz Dieu e home esser en la vergena senes corrompemen e senes semensa humanal; *quar* aquel que lo prumier home avia fah, plus leugeiramen poc far *que* sos 40 filhs, hom faitz, de la vergena naissegues senes obra humanal. E adonc Ferragut ditz *que* be's podia far *que* fos natz de la vergena, empero ditz *que*, si era filh de Dieu e neguna forma, no podia esser mortz el la crotz segoun *que* Rotlan degia; e ditz lhi *que* naisser poc segoun *que* era dih, empero, si fo Dieus, e neguna maneira no poc morir, *quar* Dieu no murra ni moric 45 anc. E adonc Rotlan lhi ditz *que* be avia ditz de so *que* de la vergena poc naisser: donc *quar* el coma homs nasquet, aussi natz homs moric coma homs, *quar* tota causa *que* nais mor. Donc si es a creire [f. 12 Vb] ha la

¹ Am Rande steht mod, das vielleicht zu modiol = muiol = Nabe zu ergänzen ist.

² Die Worte von so bis humanal stehen am Rande; da derselbe besehnitten ist, fehlen die cursiv gedruckten Buchstaben.

³ Der Parallelismus erfordert al.

⁴ S. den prov. Physiologus bei Bartsch, Chrest.⁴ 338 Z. 5 ff.

nativitat, aissi es a creire ha la passio essembs ho ha la resurrectio, donc *aquel que* es natz es mortz e *aquel que* es mortz es vivificatz lo tertz iorn. E aprop aiso Ferragut se va mot fort merevelhar e ditz ha Rotlan, *per que* parlava tantas paraulas vanas; e ditz *que* no's podia far *que* homs una ve-
 5 *guada* mortz pues de novel tornes¹ a vida. Mas Rotlan ditz *que* no tan solamen lo filh de Dieu era tornatz de mort ha vida, ans atressi totz los homes e femnas *que* aurau estat des lo comensamen del mon *troque* ha la fi devo resurger denan la cadeira de Dieu, e devo penre *casqus* segoun que aurau des-
 10 servit, sia be ho mal; quar aissel Dieu *que* lo petit albre fa creisser en aut e lo gra del blat mort en *terra* e poirit revivre e creisser e fructificar, aissel fara ressu- scitar de mort ha vida trastotz en lor *propia* carn e arma al iorn del iut- gamen. E aprop el ditz ha Ferragut *que* pesses la natura del leo *que* es aitals *que* sos cadeletz natz mortz al tertz iorn amb son ale los fa tornar vius²: donc no es pas merevelha, si Dieus lo paire ressuscitet so filh al tertz iorn
 15 de mort a vida; ni per causa novela Ferragutz³ devia reputar, si lo filh de Dieu tornava de mort ha vida, *quar* mainhs mortz foro ressucitat denan la resurrectio del filh de Dieu. Quar si Helyas e Helyseus leugeiramen ressu- citero los mortz, plus leugeiramen Dieus lo paire poc ressucitar son filh; e aissel *que* denan sa passio ressucitet mainhs mortz, leugeiramen resurs de mort
 20 ha vida, e la mort no'l poc anc tener aissel, la *qual* s'en fug denan son re- guardamen, *per* la votz del *qual* los⁴ mortz so estatz e sirau ressucitat. E aprop Ferragut ditz *que* pro be vegia so *que* avia dih; empero ditz *enterro- guan*, en *qual* maneira lo filh de Dieu s'en montet el cel, e Rotlan lhi res-
 25 pos *que* *aquel que* del cel leugeiramen descendet, sus al cel leugeiramen s'en poc poiar, e aissel *que* leugeiramen *per* semeteis resors, leugeiramen poc mon- tar el cel. E d'aiso Ferragut podia aver mainhs issimples; *quar* aitan coma la roda del molhi dissen en bass, aitan de bass se leva en aut, e aitan *quan* l'ausel volan en l'aire dissen, aitan *quan* ha devalat, aitan pot poiar; e aprop ditz lhi *que*, si Ferragut montava en un pueh e en dis [f. 13 R^a] cendia, *que*
 30 pues hi poiria montar aitan *quan* auria descendut, e coma lo solelh atressi hyer levet devas orien e pauiet en occiden, hueu atressi es levatz en orien; donc d'aquí on lo filh de Dieu venc *aquí* poc tornar.

E aprop Ferragut ditz a Rotlan⁵ *que* el volia amb el batathar amb *aquetz covenens qne*, si la fe crestiana era veraia, que Ferragut fos vencutz,
 35 e si no era veraia, *que* Rotlan fos vencutz e, si no era veraia, *que* Rotlan fos vencutz e ha la gen del vencut fos tos tems *vituperi*, e ha la gen d'*aquel que* venseria fos tos tems lausor *perdurabla* e honor. E aiso Rotlan va autreiar, e de mantenir ilh vau intrar en batalha; e desse Rotlan anet ha Ferragut, e adonc Ferragut va far un cop de sa espaza sobre Rotlan, mas
 40 Rotlan sautet ha la senestra part e retenc lo colp en so bosto, per *que* lo bosto va rompre. E adonc lo jeyon s'enbrivet *contra* Rotlan e va lo penre e leugeiramen lo va metre iotz se en *terra*; e adonc Rotlan va conousser *que* e neguna maneira no podia escapar e acomenset en aiutori apelar lo filh de

¹ Das „s“ ist unterpungiert, aber unentbehrlich.

² S. den prov. Physiologus bei Bartsch, Chrest.⁴ 335 Z. 11—13 ff. und B. Latini, Li livres dou tresor ed. Chabaille S. 225.

³ Hs. ferrari⁹.

⁴ Hs. lors.

⁵ Hs. Karle.

Dieu si *que*, Dieu aiudan, se va un petit levar e va volver Ferragut iotz se e mes la ma ha l'espaza d'el, e amb l'espaza el lo va poner un petit el l'ambolelh, e de manten enhi va escapar Rotlans. E adonc amb auta votz lo jeyan envoquet son dieu Mahumet .II. veguadas *que* lhi socorregues, *quar* 5 el moria; e de manten los Serrazis lo vau penre *per* portar al castel. Mas los crestias vau venir ha la *requesta* de Rotlan *que* s'en era tornatz vas els sas e sals e vau aussirre lo jeyan e ls Serrasis, e pues preiro la ciotat e'l castel e adonc los encarceratz foro delhivres.

XVIII. D'un' autra batalha.

10 Aprop un petit de tems fo recomtat ha Karle *que* vas Corduba Hebrahim rey de Sibilia e Altumaior lo atendio *per* batalhar, los *quals* s'en ero fugit de la batalha de Pampalona; e ha aquetz ero vengut gens ha socors de .VII. ciotatz, so es a dire de Sibilia e dc Granada e de Sativa e de Denia e de Ubeda e de Baetia. E *quan* Karle saup aissos, el anet *contra* aquetz, 15 e *quan* fo prop de Corduba amb sa gen, los denanditz rei vau issir *contra* el amb lors gens lonh *per* tres milhas de la ciotat e ero de Serrasis viro .X.^m e dels crestias viro .VII. E adonc Karle va sa gen ordar en tres ostz e ls Serrazis atretal, e la prumeira ost de Karle era de cavalhers mot bos, l'autra de peonhers, l'autra d'autres [f. 13 R^b] cavalhers, e *quan* la compania dels 20 cavalhers de Karle s'apropiava *per* lo sieu comandamen *contra* la ost dels cavalhers payas, vau venir denan casqu caval dels cavalhers payas un peonier, e avio barbadas caras e cornudas a maneira de diables *que* teuio en lors mas tempes casqus, los *quals* ferio fortmen amb las mas; e *quan* los cavals de la ost de Karle augio¹ aquestas votz e aquetz soos, agro gran paor e comensero 25 a fugir areires, e *quan* las outras doas companias de Karle viro fugir la lor melhor e la plus fort compania, s'en comensero ha fugir; e d'aissos Karle sobre tota maneira se merevelhet, troque conoug *per* que questa fugua era. E adonc los Serrasis agro gran gauh e perseguedo los crestias, troque vengro ha un pueh *que* es quais prop² de la dicha ciotat *per* doas milhas; e haqui 30 Karle se va aiostar ensembs amb totas sas companias expectans los autres *per* batalhar. Mas *quan* lh'autre ho viro, s'en comensero un petit a tornar areires; e adonc Karle e sas companias vau ficar aqui lors traps troque al mati. E *quan* venc lo mati, Karle ac cocelh e va comandar *que* ha totz lors cavals hom envelopes los caps am drap de ly e lor clausses hom ben a fort las 35 aurelhas, *per* so *que* no pogueso veire aquela laia gen ni auzir aquels tempes. E *quan* aissos fo fah, els s'en vau anar amb gran fiansa ha la batalha, e ls cavals no preiro re aquels tempes; e des lo mati troque ha la nueh ilh vau batalhar e vau aussirre mainhs Serrasis, mas no totz. E ls Serrazis ero tuh ensembs aiostatz e avio el mieh de lor un carr gran *que* era tiratz *per* .VIII. 40 buos, el qual levavo lor baneira; e era aital lor costuma *que*, aitan *quan* aquela baneira estava drecha, negus no s'en devia fugir de la batalha, e aissos Karle va saber. E aprop el armatz³ feri amb s'espaza *per* la ost de sa e

¹ Hs. augi. ² Hs. prep.³ Hinter armatz findet sich noch ein unterstrichenes el in der Hs.

de la, *troque* *pervenc* ha la baneira; e adonc amb s'espaza, apelada Gaudiosa, el trenquet la perguia *que* sostenia la baneira e pres la. E de mantenens los Serrasis s'en comensero a fugir de sa e de la, e de totas partz fo grans clamors; e *aqui* foro mort .VIII. Serrasis, e lo rey de Sibilia, Ebrahim apelat,
 5 fo mortz. E Altumaior amb .II. Serrasis s'en va [f. 13 Va] fugir ha la ciotat mas l'endema el fo vencutz e redet la ciotat ha Karle; mas Karle la li volc¹ tornar amb aital covenen *que* se bateies e *que* fos sosmes a la senhoria e al poder de Karle e *que* d'aqui en avan tengues la ciotat del dih Karle. E *quan* aissos fo fah, Karle deveisi las terras e las provincias d'Espanha a sa
 10 companyia, a aissells *que* en aquel pays volio demorar; quar la terra dels Navarrenses e Basdorum² donet als Normans, e la terra Castellanorum donet als Frances, e la terra de Nagenta e de Cesaraugusta donet als Grecs e ha aquells d'Apolha *que* ero en aquela ost, e la terra d'Arago donet ha aquells de Peytieus, e la terra Alandoluf *que* es iosta Maritana³ donet als Alamans
 15 e la terra de Portugal donet a aquells de Dacia e ha aquells de Flandres; e en la terra de Gualecia no volgро demorar los Frances, quar lor era e veiaire *que* fos aspra.

Pues no fo homs *que* augigues batalhar *contra* Karle en Yspanha.

XIX. Del cocelh de Karle e de la sua anada qu'el fetz ha
 20 S. Jacme.

Adonc Karle laisset los maiors de sa gen en Espanha, e pues el anet a S. Jacme e totz aquells crestias *que* el trobet aqui habitans el collouget, e aquells crestias *que* ha la fe dels Serrasis s'ero *pervertit* el aussis amb glasi, ho los mes en ischil *per* Fransa. E adonc el establec⁴ *per* las ciotatz governadors e maiorals e prestres, e aiostet aprop concelhi d'evesques e de princeps el la ciotat de Compostella, on fo ordenat *per* l'amor de S. Jacme que totz los evesques e ls princeps e ls reis crestias d'Espanya de Galetia presens e futurs obesigueso hal evesque de S. Jacme. Mas en Yria no establec evesque, quar el no reputava quel luoc *per* ciotat, ans comandet be
 25 que fos vila reputada e *que* fos subicta hal evesque de Compostella e ha la ciotat. E el demandih concili Turpis arcivesque de Rems amb .IX. evesques ha las pregueiras de Karle consagret la glieya e l'autar de S. Jacme ondradamen en las Kalendas de julh. E'l ditz Karle adonc tota la terra d'Espanya e de Galetia subiuguet ha la dicha glieya, e donet lhi dot per questa maneira *que* un cascu habitador de cascuna maio de tota Espanya e de Gualitla dones [f. 13 Vb] una vetz l'an *per* depte ha la dicha glieya .III. deniers e
 30 que fos delhivres de tota servitud; e fo establitz plus en aquel concely que questa glieya fos apelada sees apostolical, *per* so puar aqui S. Jacme repausava, e *que* totz los concelys d'Espanya fosso aqui tengutz, e las vergas o ls
 35 bastos pastorals e las reyals coronas aqui fosso donadas ho bayladas per la
 40

¹ S. Weber, *Ueber den Gebrauch von devoir, laissier* .. S. 27.

² Vermutlich vom Schreiber verlesen aus Basclorum.

³ Vielleicht ist das gegenüberliegende Mauretania gemeint; es scheint ein Missverständnis des lat. „maritimam“ zu sein.

⁴ Diesem Worte vorher geht ein unterstrichenes laisset.

ma del evesque d'aquel luoc al honor de S. Jacme. E si s'endevenia que la fe e las autres ciotatz pels pecatz de las gens defaligues o'ls comandamens de Dieu defaligues¹, que aqui sio reconciliat per lo cocelh de l'evesque de la dicha sees de S. Jacme. E per bon dreh en la dicha glieia de S. Jacme la fe deu esser reconcelyada e fermada; quar enaissi quon per S. Johan evangelista fraire de S. Jacme en orien vas Ephesum la fe de Crist e la sees de l'apostol es establiga, aussi per S. Jacme en occiden en la partida del regne de Dieu vas Gualicia aissela fe de Crist e la sees de l'apostol es establiga. E senes dopte aiuso so doas sees, so es a ssaber Ephesus que es ha la destra del regne terrenal de Crist e Compostella que es ha la senestra; e aquestas doas sees esdevengro ha aquetz II. fraires, filh de Zebidiu, en la devisio de las provensas, quar els avio demandat a Dieu que l'us demores ha la destra de son regne e l'autre ha la senestra.

15 E los crestias au acostumat ondrar tres sees principalmen denan totas otras del mon, so es a dire Roma e Galicia e Ephesi; quar enaissi coma nostre senher Dieus tres apostols denan totz autres establic, so es a dire S. Peire, S. Jacme, e S. Johan, als quals Dieu revelet sos secretz plus pleneiramen qu'als autres, aussi coma els avangeli es manifestat, enaissi per aquetz tres apostols Dieu establic las dichas sees denan totas autres; e per bon dreh aquestas sees so dichas principals, quar enaissi coma aquetz tres apostols foro denan los autres apostols per gracia de dignitat, enaissi per dreh aquels luocs on aquetz tres apostols prediquero e foro sebelitz per excellensa de dignitat devo sobremonter totz autres.

25 E per dreh Roma que es sees apostolical es prumeiramen pausada, quar aissela lo princeps dels apostols, so es S. Peire per la sua predicatio e per lo sieu propri sanc e per la sua sepultura la dediquet e la sagret.

Compostela per dreh es nomnada sees segonda; quar S. Jacme, que entre los apostols per dignitat e per honor e per honestat apropi S. Peire fo maior e sobre los apostols e obtenc sa corona de martiri e prumeiramen fo martiriatz, aissela sees per sa predicatio sai en reire la guarni e la conseget de la sancta sepultura, e enquera resplan pels sieus miracles, e aqui a aquels que no au be el los enreuegis sufficienmen.²

La terza sees quer bo dreh es ha Ephesis; quar S. Johan evan-35 gelista en aissela son avangeli, so es a dire „in principio erat verbum etc.“³ fetz e ensenhet, aiostat cocelh d'evesques, que ero per el pausatz per ciotatz, los quals el sieu libre de l'apocalipsi el apela angels; e aissela sees el per sa doctrina e pels sieus miracles e per la glieia quel basti e per sa propria sepultura conseget. Donc si aliquis iutgamens ho 40 divinals ho humanals en las outras sees del segle per aventura per lor dificultat no's pudo termenar, en aquestas tres sees denandichas devo leyalmen esser tractatz e defenitz.

¹ Dieses Wort steht am Rande mit einem vorhergehenden ho, das keinerlei Berechtigung hat; comandamens ist zu verstehen als „Befolgung der Gebote“.

² Der lat. Text „et indeficientibus beneficiis indesinenter ditare non cessat“ ist ganz missverstanden worden.

³ Hs. 2c⁵.

E per so Galicia delhivrada de Serrasis els prumiers tems per la vertut de Dieu e de S. Jacme e per l'aiutori de Karle es honesta troque al iorn d'ou e es fondada en la fe catholica.

XX. De la presona de Karle e de la sua fortesa.

5 Karle avia pels brus, e avia roia la cara, e era bels per cors e nobles, mas mal reguart avia; e la sua estadura del cors era de .VIII. pees sieus¹ que ero mot loncs. El era vas los ronhos fort amples e avia amesurat ventre; els bratz e en las cuossas era gros e en totz sos membres fortz e en batalha tressabis, e era cavalher mot aspres. E la sua cara avia 10 en longuesa un palm e meh dels sieus, e la barba un e lo nas veiro la meitat e'l frons era d'un pe dels sieus; el avia huols de leo resplandens a maneira de carboncle. E ls sobreselhs que avia sobre'l huols avio un meh palm, e dese que el aguardava home per ira, aital homs avia paor e era espaventatz. E la sentura amb la qual el se senzia avia .VIII. palms, 15 quan era estenduda, exceptat aquo que pendia. El maniava petit de pa, mas empero el maniava una quarta part d'u moto ho doas guallinas ho una auca ho una espatla de porc ho un pao ho una grua ho una lebre tota, e petit de vi bevia, e aquel que bevia era ben azaguatz. El era de ta gran forsa que un [f. 14 R^b] cavalher armat sesen sobre son caval des 20 lo cap troque ha las braguas amb s'espaza lo trencava e'l caval en un colp; e quatre ferrs de caval essemes estendia leugeiramen ab las mas; e un cavalher armat estan dreh sobre sa palma levava leugeiramen amb la ma de terra troque ha sa testa. El era motz larcs en donar e mot drechuriers en mostrar e mot clars en parlar. E a totz ans maiormen en 25 .III. festas tenen sa cort en Yspanya el portava sa corona reyal e so basto, so es a dire lo iorn de nadal e'l iorn de pascas e'l iorn de panteosta e lo iorn de S. Jacme, e denan sa cadeira hom portava s'espaza nuda segun costuma d'enperaire.

XX

A totas nuetz costa son leh .VI. fortz homes catholics estavo per 30 guardar el, del quals .xl. fasio la prumeira vegelia de la nueh e estavo en d'aquezt .xl. .x. al cap e .x. als pees e .x. ha la destra ma e .x. ha la senestra, e tenio el la destra ma l'espaza, e² la senestra la candela creman; e per aquesta maneira lhi autre .xl. ho fasio el la seguonda vegilia e lhi autre .xl. el la tersa, e aissi ho tenio, los us dormens, quan no devio vel- 35 har, e los autres velhans, quan devio, troque era iorns.

A contar las suas gestas seria longua causa e grans fays, so es a dire cossi Gualafrus, amiralh de Toletu, quan aquest era efas que fo ischilatz, lo adobet de abit de cavalher el palays de Toletu e cossi pues aquest Karle per l'amor de Gualafre aussis en batalha Braimant gran e orguolhos 40 rei de Serrasis e³ enemic del dih Gualafre; e en qual maneira el aqueri diversas terras e ciotatz e per tres vetz las subiuguet, e cossi el mainhs cors de mainhs sainhs e outras relequias colleguet en aur e en argen; e

¹ Lat. Text: „octo pedum suorum“.

² Es wäre ein nochmaliges „el“ zu erwarten; das lat. „sinistra“ scheint von Einfluss gewesen zu sein.

³ Am Rande, welcher abgeschnitten ist, steht nur rei de seri; die übrigen Buchstaben habe ich nach dem lat. Texte ergänzt.

cossi el fo emperaire de Roma, e cossi anet hal S. sepulcre, e cossi n'aportet del S. fust de la *Sainhta* crotz del qual dotet mainhtas glieias. E breumen escrire no's pot la sua *ystoria*¹, *quar mai* defalh la ma e'l calamar *que* no fa la sua *ystoria*.

5 Mas empero, cossi, *quan* el ac lhivrat la terra de Gualicia, deu hom veire cossi d'Espanha s'en tornet en Fransa.

[f. 14 Va] XXI. De la trayssso de Ganolo e de la batalha de Ronsasvals e de la mort dels fortz batalhadors de Karle.

Puesquez Karle magne famos emperaire ac aquerit tota Yspanya hal 10 honor de Dieu e de S. Jacme, el s'en va tornar e va alberguar ha Pamplona amb las companias. E haladonc demoravo vas Cesaraugusta .II. reis sarrasis, so es a ssaber Marsiri² e Beliguan so fraire *que* ero trames en Yspanya per amiralh ho haamiran de Babilonn de Persa, e aquetz reys ero sosmes ha Karle e voluntiers lhi servion; mas per caritat no fencha 15 Karle va mandar ha aquetz .II. reis per Ganalo *que* els se bateiesso ho *que* lhi trameiesso trahut. E adonc els lhi vau trametre .XXX. cavals carguatz d'aur e d'argen e de riquesas d'Espanha, e .xl. cavals carguatz de vi mot dols e pur trameiro a sos batalhadors per beure, e trameiro lor atressi .M. femnas serrasinas fort belas; e ha Ganalo ilh vau ofrir *fraudu-* 20 *lenmen*³ e presentar .XX. cavals carguatz d'aur e d'argen e de palhs, per so *que* los batalhans de Karle bailes en la lor ma. E aquest Ganalo va si autreiar e va penre aquest argen, e, sah entre lor aquetz covenens de traissso, Ganalo s'en va retornar ha Karle e va lhi redre las riquesas *que* los reis lhi trameocio, e ditz lhi *que* Marsiri volgra esser faitz crestias, lo 25 qual s'aparelhava de venir vas Karle en Fransa, e *aqui* penria baptisme, e d'*aqui* en avan tenria tota Yspanya de Karle. E ls maiors batalhans de Karle vau penre solamen lo vi *que* lor era trames, mas las *femnas* serrasinas no volgro anc; empero los menors batalhans las sostengro. E adonc Karle va creire ha las paraulas de Galano e ordenet *que* passes los 30 portz de Cysera e *que* retornares en Fransa. Mas Karle per lo cosselh de Galano va comandar ha sos plus cars *princeps* de la milicia, so es a dire ha Rotlan so nebot comte *cinnomanensi*⁴ e ha Olivyer *comte* de Genhova, *que* els amb los maiors de sa compania e amb .XX. crestias feiesso la darreira guarda de Ronsasvals, tro*que* el agues passat los portz 35 de Cysera; e aussi fo sah. Empero aqui moriro alqus *que* s'ero enebriat de vi dels Serrasis e avio fornicat amb las *femnas* payanas⁵ e crestianas atressi, las quals mainhs avio amenat de Fransa. E fo plus [f. 14 Vb] de malaventura; *que* dementre *que* Karle passava los portz amb .XX. crestias e amb Guanalo e amb Turpi e los denanditz feiesso la darreira 40 guarda, Marsiri e Beliguan amb .l. de Sarris lo be mati vau issir dels

¹ Am Rande verstümmelt.

² Hs. Martiri.

³ Das Wort steht verstümmelt am Rande und ist nach dem lat. *fraudulenter* ergänzt.

⁴ Diesem Worte geht ein de voran, s. S. 470.

⁵ Das a fehlt in Hs.

boscz e de las vals hon s'ero rescondutz .II. iorns e doas nuotz *per* lo cocelh de Galano; e vau far doas companias, una de .XX. e l'autra de .XXX. E la prumeira acomenset detras a ferir la companya de Karle, mas los batalhans de Karle se vau girar vigorosamen e batalhero des lo 5 mati tro al sera aissi que ls Serrasis foro mortz, e anc us d'els .XX. no escapet. Mas de contenen los autres .XXX. de Serrasis vau venir *contra aquetz* de Karle que ero mot fatiguatz e lass *per* la dicha batalha e ferriro los maiors e ls menors en tal maneira que l'un dels .XX. de Carle no poc escapar, *quar* los us foro pertusatz amb lansa, lh'autre perdro lo 10 cap amb espaza, lh'autre amb drestals foro trencatz, lh'autre amb sagetas e amb dartz foro pertuiatz, lh'autre amb perguas enbatens foro mortz, lh'autre amb cotels foro escorguatz totz vius, lh'autre foro crematz *per* foc, lhautre els albres foro pendut. *Aqui* foro mortz tuh aquels de Karle, exceptat Rotlan e Bauduy e Turpi e Tedric e Ganalo; adonc Baudoy e 15 Tedric s'escampero pels boscz e rescondero se: enaissi s'en fugiro. E, fah aissso, las Serrasis s'en retornero arreires *per* una legua.

Es aissi a demandar *per que* Dieus volc que aquels que no avio fornicat amb femna preiesso mort. La razo es aquesta *quar* Dieus no volc que tornesso en lor pays, *quar per* aventura agro comes maior pecat, e 20 volc que per tormen els aqueriguesso *per* lors trebalhs la corona celestial.

Mas aissells que avio fornicat Dieus volc que moriguesso *per* lor meteiss e no volc deler lors pecatz *per* passio de glasi. Empero no es a creire que Dieu tam misericordios no avia volgut guardonar los trebalhs d'aissells que ha la fi au cofessat so nom e se so cofessat de lors pecatz; 25 *quar* iaciaisso que els aguesso fornicat, empero *per* lo nom de Crist els fo¹ mortz ha la fi.

E per so apar, a aquels que vau en batalha que grans perilhs es la compania de femnas.

Alqus terrenals, so es a dire Dari princeps e Antoni el tems pas- 30 sat anero en batalh amb lors molhers e ambdos hi foro [f. 15 R^a] aussitz, *quar* Dari fo sobremontatz *per* Alexandre e Antoni *per* Octavi emperaire; e per so no es covenable causa ni expediens tener femnas els castels, on deu hom refrenar lo pecat de la carn que es empachier de l'arma e del cors.

35 Aissells que so hibriaycs e fornico signifio los² prestres e ls religios batalhans *contra* ls peccatz, als quals no s'aperte embryar³ ni fornigar, e si ho fau, ilh serau sobremontatz *per* lors enemies, so es a dire pels dyables e murrau de mort perdurable.

XXII. De la passio de Rollan e de la mort de Marsiri e 40 de la fuga de Beligan.

E quan la dicha batalha fo complida e Rotlan s'en tornes vas los payas *per* lor espyar e fos lonh d'aissells, va trobar un Serrazi negre que

¹ Vgl. S. 510: d'aissells que fo sebelitz und Appel, Prov. Inedita S. XXIII.

² Hs. 10.

³ Es ist wahrscheinlich enibryar zu lesen; vgl. oben hibriaycs.

era lass de la dicha batalha, que s'era rescondutz eu un bosc; e va lo penre e tot vius lo va liguar ha un albre amb .III. redortas fortmen, e aquí el lo laisset. E pues el s'en montet en un pueh e vi que los Serrasis ero pluros e va s'en retornar arreires el la via de Ronsasvals, on los 5 Serrasis anavo e cobechavo passar loseportz. E adonc el amb sa trompa ho corn d'evosi va cornar, e ha la votz d'aquesta trompa vau venir ha el dels crestias viro .C., amb los qual s'el s'en tornet al luoc on avia estacat lo Serrasi; e va lo leugeiramen deliguar, e apropi anet levar s'espaza sobre son cap e dih que, si el s'en anava amb el e lhi mostrava Marsiri, que 10 el lo laissaria anar tot quiti, d'autramen l'ausseria; e aladonc Rotlan no conoussia Marsiri. E de mantenent lo Serrasi amb Rotlan e entre las companyas dels Serrasis lhi va mostrar Marsiri que era en un caval ross e portava un escut redon. E adonc Rotlan laisset anar lo Serrasi e ac 15 gran coratge de batalhar e ac vigor e forsa per Dieu, e amb aquels que ero amb el va s'en anar contra los Serrasis batalhan, e va veire un entre los autres que era maior que ls autres, e en un cop el lo va trencar e son caval per lo meh amb s'espasa des lo cap troque als pes aussi que una partida del Serrasi e del caval va caire ha la destra ma e l'autra ha la senestra; e quan los Serrazis viro aiuso, els comensero a fugir sa e la 20 e laissero Marsiri el camp amb [f. 15 R^b] alqus Serrasis. E de mantenent Rotlan per la vertut de Dieu el mes vigor e intret pel meh de la ost dels Serrasis e feri sa e la, e va acossegre Marsiri que s'en fugia e va lo aussire. E en aquesta batalha foro mortz tan solamen los .c. crestias que 25 Rotlan avia amenat; e Rotlan fo greumen feritz de .III. astas e de codols, mas totz rotz s'en va fugir. E desse que Beligan saup la mort de Marsiri, e el s'en va fugir d'aquellas partidas.

E Tedric e Baudoy, segun que es dih, amb alqus crestias s'ero rescondutz pels boscs espaventatz, e ls autres passavo los portz. E Karle aladonc avia passat amb sas gens los puetz e ignorava que era estat sah 30 apropi so departimen. E adonc Rotlan fatiguatz per la dicha batalha, que era estada granda e per la mort de tans crestias, e que atressi se dolia pels cops grans que avia pres dels Serrasis totz sols va venir per boscs troque al pe dels portz de Sysera; e aqui iotz un albre dreh, que era costa una peira de marme, que era aqui tota drecha en un prat sobrebel, 35 que era sobre Ronsasvals, el se pauset amb so caval. Rotlan avia enquera s'espaza mot noble, que era davas la poncha nobla senes comparatio, e era resplandens de gran clardat e avia nom Duranda, que vol dire coma donans amb ela dur colp; quar prumeiramen defaliria lo bratz que l'espaza. E quan Rotlan l'ac gitada¹ de la guayna e la tenc el la ma, el 40 l'aguardet² ploran e ditz enaissi: „o espaza tresbela e tot iorn lusens, de la qual la longuesa e l'amplesa so covenables, la qual atressi es fortz e mot³, e ha atressi lo margue d'evogi mot blanc, e la crotz es d'aur mot resplandens e desobre es daurada, e'l pom³ es de bericle, el la qual es

¹ Hs. lo ac gitada und später la aguardet.

² Lat. Text: fortitudine firmissime; es ist wahrscheinlich ferma nach mot einzuschließen.

³ Hs. plom.

de bericle el la qual es escrih alpha et o.¹ E pues el ditz: „o espaza, qui te tenra d'era enan ni usara de ta forsa? Qui te tenra ni te aura ni te possesira, aitals no sera ia vencutz e no aura paor de sos enemics, ans sera per la vertut de Dieu en sa forsa.“ E pues el ditz: „per te, espaza, 5 los serrazis so mortz e la gens no fiel es destrucha e la leys crestiana es ischaussada, e la lausor de Dieu e la gloria e enquera [f. 15 V^a] tresbona fama n'es aquerida.“ E pues desia mai: „o espaza, quantas de veguadas hieu ei venguat lo sanc de Jesucrist per te e quan mot soven hieu per te ei aussit los enemics de Crist e quan soven hieu per te 10 ei trucidat los Serrasis e quan soven los jusieus e ls no fiels per la exaltatio de la fe crestiana hieu ei destruh! Per te, espaza, la iusticia de Dieu es aomplida e lo pes e la ma, acostumada e acostumatz ha emblar, n'es trencada² e trencatz; e quan soven per te ho jusieu no fil ho Serrasi hieu n'ai mort, e quan soven, seguon que hieu cogite, n'ai venguat lo 15 sanc de Crist! O espaza tres bonaourada, aguda de las agudas, a la qual no es semblans ni sera! Qui te farguet, ni denan no fetz semblan, ni fetz ni fara apropi. E neguna maneira no poc vivre qui fo nafratz per te un petit. Si cavalher no pross ho paoros te aura ho Serrasi ho no fiel, mot m'en dole. E quan ac dih aiso, temens que l'espaza pervengues ha 20 mas de Serrasis, va amb l'espaza ferir la peira del marme tres cops, per so que la espaza fos fracha; mas el volens l'espaza franger va franger per lo meh la peira des l'un cap tro a l'autre, e l'espaza remas entegra senes deca.

**XXIII. Del so del corn ho de la trompa e de la cofessio e
25 del trespassamen de Rotlan.³**

Aprop aiso Rotlan acomenset a cornar ha la fi que vengueso ha el aquas crestias, si per aventura s'ero rescondutz per los boscs per la temor dels Serrasis, ho si aquels que avio passat los portz per aventura retornesso ha el e quez fosso ha sa mort e que preissos so caval e s'espaza e perseguesso los Serrasis. E adonc el va per ta granda vertut cornar que per lo gran bosfamen de sa boca lo corn se va trencar per lo meh e la vena del col sieu e los nervis se vau rompre, segon que es dih e recomdat; e questa votz anet⁴ troque ha las' aurelhas de Karle que era en la val que es apelada de Karle, on era amb sas companias, el qual 35 luoc avia ficatz sos draps; e⁵ era lonh de Rotlan per .VIII. milhas vas Guasconha. E adonc de mantenen Karle volc anar vas Rotlan per donar aiutori, mas Ganalo que avia cossentit ha la mort de Rotlan lhi va dire que no volgues tornar areires; quar Rotlan avia acostumat a cornar [f. 15 V^b] per petit de causa, e per sert Rotlan no besonhava del sieu 40 aiutori avora, quar Rotlan cassava e cornava⁶ discurren per los boscs. E

¹ Am Rande steht die Erklärung: alpha e o vol dire, que es senes acomensamen e senes fi.

² Hs. trecanda.

³ Hs. Karle mit übergeschriebenem Rotlan.

⁴ Am Rande haben ein paar hierher gehörige Wörter gestanden — nur einige Buchstaben sind noch leserlich — welche vermutlich das lat. „angelico ductu“ wiedergeben sollten.

⁵ „e“ ist eingeklammert und folgt auf ein durchgestrichenes „q“.

⁶ Nach dem lat. Texte „cornicando discurrit“ ergänzt.

aquest cosselh fo de gran trassio a maneira de Judas. Mas coma Rotlans se jagues sobre l'erba del dih prat que desirava aigua ha beure, per so que pogues atrempar lo gran set que el sufertava, e¹, aiso pessan, sos fraire Baldwin va venir, e fetz lhi signe que lhi dones a beure. E aquest Baudoy queri sa e la aigua, mas coma el no la trobes e vis que Rotlan era prop de la mort, va lhi donar sa benedictio; e per so que Rotlans no casegues el las mas dels Serrasis, va montar sobre lo caval de Rotlan e seguet la ost de Karle que era passada denan Rotlan² e laissat Rotlan.² E quan seguia enaissi, Tedric va venir de mantenir e acomenset a plorar fortmen sobre 10 Rotlan e ditz lhi que guarnigues s'arma per veraya cofessio. E en aquel iorn Rotlan avia receubut lo cors de Dieu per las mas de prestres davan que se apropies de la dicha batalha; quar de costuma de crestias era que, denan que intresso en batalha se devio cofessar e recebre lo cors de Crist per mas de prestres e d'evesques e de morgues que ero en la ost. E 15 aprop Rotlan va levar los huols al cel e ditz coma martir de Crist: „Senher Dieu Jesucrist, per la fe del qual hieu ei laissat mon pays, e so vengutz, en aquestas encontradas de barbaris per ischaussar la fe de crestias, e ei vencut per lo tieu aiutori mainhtas batalhas de non fiels, e ei sufertat mainhtas gautadas e ruinas e vituperis e derrisos, fatiguatios, calors, freytz, 20 fam, set e anxietatz, hieu en aquesta ora te comande la mia arma. Aissi quon tu per me has dignat³ naissen de la vergena e sufertar e morir el la crotz e esser sebelitz el sepulcre, e has sufertat esser ressuscitatz lo tertz iorn, e has montat els cels, los quals la tua presensa nuls tems ha laissat, aissi la mia arma tu dignes delhivrar de mort perdurable. E plus que 25 no's pot dire hieu te cofesse me esse colpal e peccaire; mas tu es perdonaire mot piatos de pecadors e has merce de toiz, e nuls tems lor portas ira, si se penedo per penedensa, e tot peccaire que aura a te querit merse tu lo prendes a merce, tu que perdoney⁴ als Ninivens e laisseys ha⁵ la femna depressa ho represa en azulteri e ha la Magdalena perdoney⁵ 30 e ha S. Peyre pluran sa colpa relaxeys [f. 16 R^a] e al layro que's cofasset a te obrigues paradis. Tu no me denegues la endulgensa de mos pecatz, e, que que hieu ei fah contra te, tu me remet e met la mia arma en repaus perdurable. Tu es a que⁶ nostres cors moren no perisso, ans s'esmendo en mielhs; tu que m'arma fas vivre en melhor causa, quan es 35 separada del cors; tu que as dih mai amar la vida del peccador que la mort. Hieu cre per coratge e de doca ho cofesse aiso⁷, e per so tu vols m'arma traire d'aquesta vida, per so que en melhor vida la fassas vivre; e aura melhor sen e entendemen que no a avora, seguon que l'ombra se defer del cors.“ E lo ditz Rotlans, tenens sa carn viro las tetinas e lo 40 cor, ditz enaissi, seguon que Tedric recomdet ploran a mainhtas gens⁸: „o senher Dieu Jesucrist filh de Dieu vius e de la benaurada vergena

¹ Es ist das „e“ des Nachsatzes; das Subjekt zu aiso pessan ist Rotlan.

² Hs. Karle.

³ Hs. dedignat.

⁴ Hs. pdoney.

⁵ Lat. „qui mulieri . . . dimisisti“ sc. peccatum.

⁶ Hs. aql; lat. „tu enim es cui non pereunt . . . corpora nostra“.

⁷ Lat. „credo corde et ore confiteor“.

⁸ Vermutlich ist der lat. Text falsch verstanden worden: „et tenens pellem . . . ut idem Tedricus postea rettulit, dixit cum lacrimosis gemitibus“

Maria, amb tota ma pessa hieu cofesse e cre *que* tu mon redemptor vives e *que* hieu resurgirei al darrier iorn, e en aquesta carn hieu verei lo mieu salvaire.“ E pues el mes sas mas sobre sos huols, e *per* tres vetz e el ditz: „e¹ aquetz huols devo aguardar el darrier jorn.“ E pues de recap 5 el comenset a guardar lo cel e totz sos membres e lo pieh garnir del signe de la crotz e ditz: „totas causas terrenals me so viels; donc² avora, Dieu donan, hieu aguarde que mos huols no havia outras vetz³ vist ni m'aurelha no ho havia ausit, e el cor d'ome no era posada ho pausada la causa tro*que* avoras, la *qual* causa Dieus ha aparelhat a sos amadors.“ Pues el estendet sas 10 mas vas nostre senher e fetz pregueira *per* aissells *que* ero mortz en batalha e ditz: „sio mogudas las⁴ ventralhas de la tua misericordia, senher Dieu, sobre los fiels *que* so mort hueu en batalha; los *quals* so vengutz en aquestas encontradas de barbaris *per* batalhar *contra* la gen payana⁵ e *per* ischaussar lo tieu nom sainh e *per* venguar lo tieu sanc precios e *per* declarar la 15 tua fe, e avoras aquetz *per* mas de Serrasis iaso [mortz; mas tu, senher Dieu, lor perdona lors pecatz e guarda lors armas dels tormens d'ifern'e tramat los arcangels tieus sobre aissells, los *quals* osto lors armas de tenebras e ameno aisselas al gauh de paradis, aussi *que* amb los tieus martirs pueco [f. 16 R^b] amb te regnhar senes fi, lo *qual* vives e renhas amb 20 Dieu lo paire e amb lo S. Esperit *per* secula seculorum. Amen.“ E de mantenent *que* Tedric ac ausit aquesta confessio, el s'en anet, e l'arma benaurada de Rotlan issi del cors e fo portada pels angels en repaus perdurabla, on renha e s'alegra senes terme amb los autres martirs *per* los meritz sieus.

25 XXIV. De la noblesa e de las costumas e de la larguesa de Rotlan.

Per vanas complanhtas aquest Rotlan no deu esser ploratz e plains, lo *qual* es sus en paradis. El fo de noble linhatge e ansia e plus noble en gestas *que* autre e en linhatge, e fo totz prumiers sobremontan en⁶ 30 bonas costumas. El fo escultivaire dels temples e tenia los crestias en patz. El era medicina als paÿs e ha las terras de crestias. El fo thesaur de clersia e tutor de vevias e pa als famulans e larcs als paubres e als hostes. El fo sabis en cosselh e bos de coratge e clars en boca e paire ha las gens. El fo ischaussatz sobre autres e tenc la sainhta clardat e ac 35 tot honor de cavalairia e *per* aquetz meritz e *per* autres el es mes en paradis el la sala de Dieu.

XXV. De la vesio de Turpi e del plor de Karle sobre la mort de Rotlan.

Dementre *que* l'arma del benaurat Rotlan issia del sieu cors, hieu Turpi el la val de Karle, so es a dire el luoc denandih cantava la messa

¹ Wörtliche Übertragung des lat. „et“ = auch s. S. 484 Z. 32.

² Muß hier die Bedeutung von „denn“ haben, die ich sonst nicht nachweisen kann; lat. Text: „nunc enim“.

³ Am Rande steht noch ein überflüssiges autre vegada.

⁴ Hs. la. ⁵ Hs. payna.

⁶ Hs. en sobremontan.

dels mortz el la presensa del dih Karle, so es a ssaber el las .XV.¹ kaledas de julh, assi que cantan la messa fus raubitz e² ausi cantar los cors sus en paradis e no sabia que aissso volia dire. Mas coma los cors cantesso plus aut e plus aut anesso, una gran multitud de cavalhers va 5 passar tras mi, que anavo coma si aguesso alqua causa raubit; e adonc hieu lor demandei sobdamen que portavo, e els dissero que Marsiri portavo en ifern, e S. Miquel portava Rotlan en paradis ab mainhs d'autres. E apropi, dicha la messa, hieu dih al rei: „sapias, rei, veraiamen que S. Miquel porta l'arma de Rotlan amb mainhtas autres armas de crestias 10 en paradis; mas dic te³ que hieu no sa de qual mort [f. 16 V^a] es mortz, e dic te, rei, que los dyables emporto l'arma d'un apelat Marsiri amb mainhtas autres armas de crestias.“ E domentre que aissso era dih, Baudoy va venir montatz sobre lo caval de Rotlan e recomet tot quan que avia estat fah e dih, que Rotlans era ha l'article de la mort costa una peira el 15 pueh. E de mantenen⁴ la compania de Karle cridet per totas partz e va tornar areires e Karle atressi; e Karle fo prumiers a Rotlan que us autre e trobet lo mort iasen evers, que tenia sos bratz sobre son pieh a maneira de crotz. E adonc Karle se va gitar sobr'el e ploret mot fort e fretet lhi las mas, e la cara lhi gratva subtilmen amb las onglas; e pues el lhi 20 levava los pels e la barba e ditz plorans en gran votz enaissi: „o bratz destre de mon cors, o barba⁵ tresbona, o honor dels Francs, ho espaza de drechura, o asta no flaca ho no corbabla, o alberc no coromparable, o elme de salvatio, que es ha Machabeo en prodomia comparatz e ha Samson en fortesa semblans e es⁶ fortuna semblans de mort ha Saul e ha Jonathe! Tu es 25 tresfortz dels fortz, tu es genre ho linhatge real⁷, tu es destruidor de Serrasis e defendeire de crestias e murs de clercia e basto dels que no au paire ni maire e de las vevias e sadolamen dels paures e dels rics e revelatio de las glieyas. La tua lengua no ha ditz messorguas en jutgamens. O coms dels comtes e noble dels Galls e dux de las ostz dels fiels, per que 30 hieu t'ei menat en aquestas partidas? Per que hieu te vetz mort? Per que hieu no more amb tu? Per que tu me laissas va⁸ e trist? Ho caitiu, e que farei?“ Pues ditz: tu, Rotlan, vivas amb las companias dels martirs e amb totz los sainhs senes fi. A mi es a plorar sobre tu aissi quon

¹ Lat. Text hat .XVI.; ein afrz. Pseudo-Turpin (ed. Auracher, München 1876) hat ein ganz anderes Datum.

² Die Konstruktion ist verworren und unkorrekt. Wenn man, wie die eben erwähnte afrz. Version hat, das „e“ striche und für aissi que: coma si setate (hinter julh ein Punkt), so würde es klar. Das lat. „in extasi“ scheint der Übersetzer nicht verstanden zu haben.

³ S. v. Elsner, Form und Verwendung d. Personalpronomens im Alt-prov. S. 26.

⁴ Hs. demantien.

⁵ Ich weiß nicht mit welchem Rechte Auracher (Der Pseudo-Turpin in altfrz. Übersetzung (S. 61 Anm. 34) barba in dieser Verwendung als Hispanismus bezeichnet: ich finde bei du Cange nur, dass sich Balduin IV. v. Flandern i. J. 1023 als „honesta barba“ unterzeichnet.

⁶ Vermutlich ist en zu lesen; lat. „Sauli et Jonathae mortis fortuna consimilis“; de mort gehörte zu fortuna.

⁷ Lat. Text: „genus regale“.

⁸ Hs. en va, was wohl durch lat. „inanem“ hervorgerufen ist.

David se dolc sobre Saul e Jonatha e Absalon. Tu t'en vas al celesti payś e laissas nos marritz jots aquest segle; la aula de Dieu te receub, e nos prendo los jorns *per plors*. Tu *que* es en terra, tu t'en vas en paradis; tu es covidatz ha las viandas de paradis. Lo mons te plora, 5 mas lo cel s'esgausis.“ E per aquestas paraulas Karle ploret Rotlan aitan *quan visquet*. E en aquell luoc on [f. 16 V^b] Rotlan jasia aquela nueh meteissa Karle va ficar sos traps amb sas companyas, e va enbasmar lo cors de Rotlan de basme e de mirra e de aloe, e fetz lhi grans cans e grans plors e grans preguarias e gran lumenaria e amb¹ fuocs *per* los 10 boscs tota aquela nueh.

XXVI. Del solelh *que* estet *per* tres iorns senes meure
e de .III. Serrasis mortz.

L'endema, be mati, Karle² e sas compagnias anero armat al luoc el qual la batalha denandicha era estada facha, on los batalhans se iasio 15 mortz ha Ronsaval, e casqus va trobar aqui alcus amics sieus vius, empero nafratz ero mortalmen, e vau trobar Olivyer mort iasen sobre la terra evers a maneira de crotz, *que* era estendutz amb .III. pals ficatz en terra; e ha casqu pal era liguat pels pees e per las mas amb redortas e des lo col troque ha las unglas dels pees e de las maas escorguatz 20 amb agutz cotels e pertusat amb saietas e amb lansas e amb espazas e carguat de cops de bastos. Aqui foro adonc grans clamors e grans plors senes fi, *quar* casqus sobre cascun amic sieu se dolia aissi *que* tot lo bosc e tota la val omplio de clamors e de votz. E adonc Karle va iurar *per* Dieu omnipoten *que* el no cessaria corre aprop los payas, troque 25 los auria encontratz. Aissi *que* el se mes a sege aissel amb sa cavaliria, e adonc lo solelh estet *per* tres iorns senes meure e va los trobar costa un fluvi apelat Ebra *que* es costa Cesaraugusta, on se jasio e maniavo. E 30 adonc coma leos el se va embrivar *contra* els si *que* en va aussirre .III. E pues Karle s'en tornet amb sa compagnia a Ronsaval, e d'aqui el fetz portar los mortz e los malaptes e los nafratz al luoc on Rotlan jasia. E aprop Karle va enquerre, si era *vertat* ho no *que* Ganalo agues trahit los batalhans, seguon *que* mainhs desio; e de mantenent el va cometre a .II. cavalhers *que* enquergueso la *vertat*, so es a ssaber ha Pinabel *que* era per la partida de Ganalo e ha Tedric *que* era per la partida de Karle.

Mas de mantenent Tedric va aussire Pinabel, e, declarada la traïsso de Ganalo, Karle va comandar *que* Ganalo fos liguat ha .III. cavals plus fortz *que* fosso en tota sa ost, e sobre aissels fosso [f. 17 R^a] quatre que demenesso los cavals contra las .III. auras ho vens del cel, troque aquest Ganalo caitivamen moris. E aissi caitivamen el va morir.

¹ Der Übersetzer ist aus der Konstruktion gefallen, wahrscheinlich durch das Int. „ignibus“ verführt.

² Hs. rotlans.

**XXVII. Dels cors dels mortz amb onguens precios
e amb sal cubertz e afachatz.**

Adonc foro apparelhatz mainhs cors de mortz amb onguens, *quar* alguns cors foro adobat ab mirra, lh'autre ab basme, lh'autre foro totz espandutz de sal; e mainhs fendio los cors pel ventre e en gitavo la fangua, e pues metio dins sal, *quan* no avio autres onguens. Lh'autre apparelhavo fust *per* portar los cors, lh'autre los portavo sobre ls cavals, lh'autre als muscles los portavo e lh'autre amb las mas; lh'autre los nafratz e ls malaptes portava als cols amb escalas, lh'autre los sebelio *aqui* meteiss, lh'autre 10 troqne a Galliam ho ha lors propnis luocs los portavo, lh'autre los portavo, troque poyrio, e adonc los sebelyo.

**XXVIII. De .II. symiteris sainhs, l'un ha Arle e l'autre
vas Blavium.**

Adonc ero .II. symiteris fortz sainhs, *quar* l'us era a Arles en 15 Alyscamps e l'autre a Bordels, los quals Dieu consegret *per* mas de .VII. sainhs, so es a ssaber *per* la ma de S. Maximil¹ d'Aixs e de S. Trophi d'Arles e de S. Pauli de Narbona e de S. Saurin Tholosonensem² ho de Tholosa e de S. Fron de Peyragorc e de S. Marsal de Lemosi e de S. Eutropy de Sainhtas, els quals luocs la maiors partida de lors cors es 20 sebelida; e aquells que senes colp moriro el la ost de Mongazi foro enonhs de onguens e foro sebelitz els denanditz .II. symiteris.

**XXVIII. De la sepultura de Rotlan e dels autres que ha Belli
e en autres divers luocs so sebelitz.**

Karle fetz aportar troque ha Blavi lo benaurat Rotlan sobre doas 25 mulas en un vaissel d'aur cubert amb palis, e en la glieia de S. Roma, la qual el avia bastit en sa vida, on avia establitz canonges reglars, el lo fetz ondradamen sebelir; e tetz metre en pendre la sua espaza ha son cap e sa trompa ho corn d'evodi als pees ha l'onor de Crist e de leyal cavalayria, mas un autre lo dih corn transportet no dignamen el la glieia 30 de S. Sever que es a Bordels. E Blavi fo sebelitz *aqui* mete[f. 17 R. b]-teiss, so es a dire el la ciotat de Blavi e Gandebo rey de Frisia e Othger rey de Dacia e Arastang rey de Bretanya e Guari dux de Lotharingia, e mainhs autres foro sebelitz el la vila dicha macilenta que fo de Belin.¹

El cymiteri de S. Sever que es ha Bordels es sebelitz Galfer rei de 35 Bordels e Engeler dux d'Aquitania e Lambert rey de Burgas e Galer e Gely e Raynaut de Albaspina e Gautier de Termes e Geneli e Begó amb .V. d'autres, e ha Nantas es sebelitz Hoellus senher de aquela ciotat amb mainhs autres Bretos. E quan aquetz denanditz foro sebelitz, e per las leurs armas Karle ac donat als paubres .XII. onzas d'argen e aytantas 40 onzas d'aur e vestiduras e maniars, volens ressemblar ha Machabeo, el va

¹ Hs. maxiim.

² Hs. tholosoneñ.

³ „Felix villa macilenta Belini“ heißt es im Lat. (Harleian Ms. 6358) que tantis herodibus(sic!) honoratur! Das sehr eigentümliche que fo de Belin vermag ich nicht zu erklären; vielleicht ist der Text verderbt.

donar a la dicha gleia de S. Roma per l'amor de Rotlan tota la terra que es costa S. Roma blaviensis per l'espaci de .VI. milhas e tot lo castel de Blavia amb tot aquo que lhi apertenia e la mar atressi que es iotz lo dih castel. E aissso donet a la dicha gleia tot quiti e tot firme, e comandet als ditz canonges de la dicha gleia que a negu fosso tengutz en aliqua servitut mas tan solamen que per l'arma de Rotlan so nebott e per l'arma de sos companhos a totz ans vestigues .XXX. paubres e lor donesso a maniar lo iorn que Rotlan fo mortz, e quez feiesso dire .XXX. salteris e cantar .XXX. messas amb las vilholas e amb las obsequias e 10 offerendas autres acostumadas a far per los mortz; e que aissso deguesso far a totz ans en remembransa de las dichas armas, e no tan solamen per aquestas, ans atressi per las armas de totz aquels que en Yspania ero mort per l'amor de Dieu ho aqui penrio martiri; e ha aissso far fosso tengutz los canonges denanditz presens e ls autres que venrio. E aissso los 15 ditz canonges lhi iurero atendre sobre S. avangeli.

XXX. D'aissels que fo sebelitz en Aliscamps vas Arles.

Pues hieu Karle e hieu Turpi amb nostras gens nos partim de Blavi e anan per Guasconha e per Tolosa hanem ha Arles, e aqui nos trobem las ostz dels Berguonhos, los quals s'ero departitz de nos de¹ la 20 val enemica e ero vengutz per Morlas² e per Tholosa am lors mortz de lor compagnia e amb los autres nafratz, [f. 17 Va] los quals amb lietz e amb biguas avio aportat per sebelir aissels el cymiteri de Aliscamps, el qual luoc adonc foro sebelitz per nos Estultus comte de Lengres, e Salamo e Sampson dux dels Berguonhos e Arnant de Bellanda e Alberic de 25 Berguonha e Guinard e Esturmit e Hato e Tedric e Ynori e Berart de Neblas e Berenguier e Naan³ dux de Baioria amb autres .X. E Costanti prefec ho maior de Roma fo portatz per mar ha Roma e fo sebelitz aqui amb mainhs d'autres de Roma e de Polha; e per las armas d'aquetz nos 30 donem ha Arles als paubres .XII. d'onsas d'argen e .XII. besans d'aur.

XXXI. Del cosselh lo qual Karle aiostet a S. Dyonisi o Dani.

Aprop aissso denandib Karle passet a Viana; aqui el fo agreusatz un petit pels colps e per las nafras e pels batemens que el avia pres en Espanya. Mas d'aqui amb sa gen el s'en anet ha Paris, e adonc el aiostet concili d'evesques e de princeps en la gleia de S. Danis, e fetz e 35 redet gracias ha Dieu quai lhi avia donat forsa de subiuguar a si la gen payana. E tota Fransa el donet a la gleia de S. Danis aussi quon S. Paul apostol e Clemens papa, estan papa, la donet ha S. Danis; e va comandar que totz los reis de Fransa e totz los evesques presens e futurs

¹ Es wird dem Sinne und dem lat. Texte entsprechend en erforderlich. Val enemica soll das lat. „Hosta valle“ wiedergeben; dieses selbst ist aber vermutlich in ein Wort zu schreiben und identisch mit dem heutigen „Ostabat“ in den Basses-Pyrénées.

² Das „,s“ ist kaum sichtbar; wahrscheinlich ist das heutige „Morlāas“, nahe bei Pau, gemeint.

³ Es ist Naaman gemeint, s. S. 487 Z. 29.

al pastor de la glieya de S. Danis fosso obediens en Crist, ni los reis coronatz senes lo cosselh de l'abat de S. Denis ni ls evesques aordenatz senes dih cocelh no fosso receubutz ho damnat ha Roma.

Pues aprop mainhs doos, faitz ha la dicha gleya, el va comandar 5 que casqus possessor de casquna mayo de tota Gallia dones a totz ans una vetz .III. deniers per bastir aquela gleya e ditz que totz aquels que ero sers que dario aquetz .III. deniers que tuh fosso en libertat. E adonc el va preguar S. Danis, estan costa son cors, que per totz aquels que aquetz deniers dario volontiers el feies preguarias ha Dieu, e pels crestias 10 atressi que lor paÿs avio laissat, per l'amor de Dieu e ero anatz en Yspanya per batalhar contra Serrasis, e aqui avio pres martiri. E quan venc la nueh venen,¹ e S. Danis va apparescer ha Karle dormen e ressitet lo e ditz lhi que el avia de Dieu emperat perdo de totz pecatz² ha totz aissels que per lo sieu ischimble e [f. 17 Vb] per lo sieu amonestamen e per 15 la sua prodomia ero mort o morrio en las batalhas d'Espanya per los Serrasis; e a totz aquels que dono o darau los ditz .III. deniers per bastir la sua gleya atressi avia emperat remessio del plus greu pecat que aurio. E aprop lo rei va recomtar aiso e'l pobol va paguar de gran cor los .III. deniers denanditz e aquel que plus voluntiers paguava 20 el era apelatz en cascù luoc lo franc de S. Danis, quar el era lhivres de tota servitut, e lo rei ho avia comandat.

Aladonc se levet una costuma entre'l pobol que la terra que denan era apelada Gallia adonc fo apelada Fransa, que vol dire que la terra de Fransa es delhivra e franca de tota servitut d'autras gens e per so Franc 25 es ditz „liber“, quar sobre totas autras gens lhi es degutz honor e senhorya.

Aprop Karle anet vas Aquigran que es vas Leo³, e aquⁱ el aparelhet mot be d'aigas caudas e fresas atrempatz bayns, e la gleya de Sainha Maria Vergena, la qual el avia aquⁱ bastit, el va ornar e appa 30 relhar d'aur e d'argen e d'autres ornamens de gleyia ondradamen; e aquⁱ el fetz depengen lo velh e'l novel testamen per ystorias, e el palays atressi, lo qual el avia bastit de costa el fetz depengen las batalhas en las quals el avia agut victoria en Yspenia e las .VII. artz liberals per maneyra merevilhosa.

35 XXXII. De las .VII. artz las quals Karle fetz depengen el sieu palais, so es a ssaber gramaira, musica, logica, rethorica, geometria, arithmetic, astrologia,

Gramatica, maire de totas sciencias, essenha quantas e quals letras e en qual maneira devo esser escrihas, e amb quals letras las partidas e 40 las sillabas devo esser eschrichas, e en qual luoc deu esser diptonge, seguon que los primiers libretz de orthographia ho mostro.

Orthographia es sciensa que essenha dreh a escrire, quar „ortho“ grece vol dire „rectus“ e „graphia“ vol dire „escriptura“ e per aquesta

¹ = die folgende Nacht.

² totz pecatz steht am Rande, davor stand wahrscheinlich de.

³ = Lüttich.

sciensa de gramaira aissels *que* lego entendo so *que* lego, e aquest *que* ignora aquesta sciensa pot be legir, mas no enten *que* ditz, assi coma *aquel que* no ha la clau del thesaur no sap *que* ha dins on es lo thesaur.

Musica es sciensa *que* essenha be e drechureiramen ha cantar, e 5 per aquesta sciensa los divinals officis de [f. 18 R^a] Sainhta glieya fo celebratz e ornatz, per *que* es plus cara sciensa. Los chantres canto en Sainhta glieia e organiso, e *aquel que* no sap aquesta sciensa no canta, ans ulula a maneira de buou; e deu ho saber *que* cans va solamen per .III. linias. E per aquesta art David amb sos companhos cantet los 10 psalmes el sauteri decacordo e en arpa e en temps e en trompas e en senhs ho campanas e en cor e en orgue; e totz los esturmens dels chantres foro faitz per aquesta sciensa. — Aquesta art per votz d'angels e per cans fo divinalmen atrobada prumeiramen: donc *qui* es *que* dopta cantar denan l'autar de Crist alegramen? Quar los angels ho feiro e ho fau el 15 cel; e el libre dels¹ sagramens ho de la sagra² es ditz enaissi: cum *quibus*, so es a dire amb los angels, et nostras voces ut admitti iubeas deprecamur, *que* vol dire: senher Dieu, nos te preguem *que* tu comandes *que* nostras votz sio receubudas amb *aquellos* dels angels. — En aquesta art so contengutz grans sagramens e grans mistiers, quar las .III. linias 20 en las quals lo can es escritz e los .VIII. toss en los quals so contengudas .III. vertutz, so es a dire sabiesa e fortesa e atrempanza e drechura, e so atressi contengudas las .VIII. benauransas per las quals l'arma d'ome es guarnida e decorada ho designo.³

Dyaletica ho logica essenha conousser *vertat* e messorgua e essenha 25 a despatar.

Rethorica essenha a parlar plasiblamen e drechureiramen, e „rethos“ en grec vol dire bel parlan, e aquesta sciensa ret home be parlan e belamen.

Geometria es dicha mesura de la terra, *quar*, „gei“ en grec vol 30 dire „glis“ *que* es terra e „metros“ vol dire „mesura“. Aquesta art essenha a mesurar las milhas e las leguas e ls espasis de las⁴ terras e dels puetz e de las vals e de las mars; e *quan* alcus homs, *que* sab be aquesta sciensa, ve l'espasi d'alcuna regio ho de terra ho de luoc ho de camp ho de proensa ho de ciotat, tan leu conous *quans* bratz ho *quans* 35 pess ho *quantas* milhas hi ha. E per aquesta sciensa los cenadors de Roma el tems passat mesurero las ciotatz ansianas, domentre *que* las bastio, e las vias des l'una ciotat troque ha l'autra, e los filhs d'Irrael la terra *que* desiravo mesurero amb corda en longuesa e en amplexa per aquesta art. — E enquera per aquesta art los escoletivadors, [f. 18 R^b] iaciaisso *que* 40 no sapio aquesta sciensa deviso e laoro las terras e las vinhas e ls pratze e los luocs e ls camps.

Arithmetica essenha lo nombre de totas causas a comdar e si alqus planeiramen sap aquesta sciensa, de mantenen *que* ve una torr ho un mur, *quan que* sio autz, ta leu conous *quantas* peiras hi ha, ho *quantas* guotas

¹ Hs. del.

² Zu ergänzen ist escriptura.

³ Die Konstruktion ist ganz unverständlich, während im lat. Texte Alles in Ordnung ist.

⁴ Hs. la.

so en un enap, ho *quans* deniers ha en una *quantitat* petita ho gran, ho *quans* homes so en una ost, ho *quantas* milhas ha en una *terra*, mas que la puesca veire; e per aquesta art los maystres de peyra, iaciaisso que no sapio aquesta art fai las tors e los murs autz.

5 Astrologia essenha a conousser en las estelas accidentis bos ho mals, passatz ho presens ho que so a venir, e si alqus se conous pleneiramen en aquesta sciensa, si vol anar ondacom ho vol far aliqua causa, el conoussera si li deu bes venir ho mal; atressi conous de .II. batalhans quals vencera ho no. E per aquesta art los senadors de Roma conoussio 10 la mort ho lo guazayn ho la victoria ho l' detrimen ho l'estamen dels reys e dels regnes que's devrio far en las batalhas de las encontradas de Barbaria. — E per aquesta sciensa lhi magi e Herodes, apparessem l'estela, conuogro Crist esser nat. — E casquna d'aquestas artz ha a si una filha subieyta, so es a dire un libret que tracta d'ela.

15 Nigromancia, de la qual veno pyromancia e ydromantia e lo libre dih *secratus*, mas mielhs es ditz execratus, no so depenches el palays del rey, quar no es sciensa d'aisso. Empero saber la pot hom, mas obrar non pot e neguna maneyra senes la familiaritat dels dyables, per que es dicha artz azulterana; e aissso se proa el sieu nom, quar „mancia“ en grec 20 vol dire „divinar“ en lati, e „nigro“ vol dire „negra“: donc nigromancia vol dire negra divinatio; e „pyros“ en grec es fuoc en lati, e „ydros“ vol dyre „aygua“: donc pyromancia es divinatio ardens, e ydromancia es divinatio asaguada, per que apar que re no valo. — Lo titol del libre de nigromancia acomensa enaissi: incipit mors anime, que vol dire: aussi 25 acomessa la mort de l'arma.

XXXIII. De la mort de Karle rey.

Aprop un petit de tems la mort de Karle rey a mi, Turpi, es signifiada; quar coma hieu denan l'autar ha Viana un iorn fos raubitz, quan preguava [f. 18 V^a] nostre senher e desia: deus in aiutorium meum 30 intende, vi denan me passar una companya negra de cavalhers que anavo ha Lotharingia, e quan s'en foro tuhz passat, hieu vi un autre que seguia aquetz tot suaus, e vauc lhi damandar on anavo. E el ditz que vas Aquisgra a la mort de Karle, per so que s'arma portesso en ifern. E adonc hieu vauc aiurar aquest pel nom de Jesucrist que¹, quan tornario de la, 35 que parles amb mi; e aprop, denan que agues complit lo denandih psalme, ilh vau tornar a mi en aquela maneira meteissa. E adonc hieu demandey al derrier al qual avia parlat prumeiramen, que avio fah, e el dih que Gualicia senes cap avia mes en la balansa tantas peiras e tanta fusta de sas glieias que nombrar no's podia, si que plus au pesat los bes de Karle 40 que no au los mals per que nos a tout la sua arma; e quan ac dih aissso, lo dyable evanoyc. E adonc hieu entendey que en aquel iorn Karle era passatz d'aquest segle en l'autre, e per los aiutoris de S. Jacme, al qual el avia bastit mainhtas glieias, el era portatz ha la gloria de paradis.

E hieu en aquel iorn que hieu e Karle nos departim l'us de l'autre 45 ha Viana avia empres amb el que, si se podia far, que el me trameies

¹ Hs. qē.

messatge de la sua mort, si la mort lhi venia denans *que* ha me, e hieu aquo meteiss promes ha el, si prumiers muria. E per so Karle estan en sa malautia se remenbret d'aquetz covenens e va comandar ha un sieu cavalher familiar *que*, si tan era *que* el morigues, *que* de mantenem me 5 faies a saber la mort. E de mantenem *que* fo mortz, per aquel messatge hieu apres la mort e¹ per lo dih messatge *que* era mortz .XV. iorns apres son departimen d'Espanya; e per aquetz .XV. iorns el avia malavesat e 10 avia donat als paubres per la salut dels denanditz martirs .XII. onzas d'argen e aitans besans d'aur e vestirs e maniars a paguar tostems una 15 vanguarda l'an lo iorn *que* los denanditz foro martiriatz, so es a ssaber en las .XVI. ^mkalendas de july, e enquera .XII. psauteris e tantas messas e tantas vilholas avia fah cantar. E en aquel iorn meteiss e en aquela hora meteissa e la qual hieu vi aquesta vesio, so es ssaber el las .V. ^Ukalendas de fevrier el l'an de la encarnatio de nostre senher .VIII. .XVIII., Karle 20 mori e fo sebelitz el la gleia de [f. 18 Vb] en nostra dona vas Aquigra las encontradas de Leo, la qual Karle avia fah far tota redonda ondradamen. E aquestz signes hieu conoug per tres ans denan la sua mort, quar lo solelh e la luna per l'espasi de .VII. iorns denan la sua mort se mudero en negra color e lo sieu nom, so es a dire Karle princeps, *que* 25 era escritz el la paret de la dicha gleia fo esfassatz per se meteiss de tot en tot denan la sua mort, e lo portal cubert d'arc *que* era entre la gleia e ·1° palays casec per se meteiss lo iorn de la assentio, e ·1° pons del fust lo qual el vas Maguntia avia fah far sobre lo fluvi de Rethn, lo qual era ponhatz a far per .VII. ans casec per se meteiss, quar fuoc lo va cremar 30 d'aventura. E un iorn coma Karles se mudes d'un luoc en autre lo iorn sopdamen fo faitz totz negres, e flamma de fuoc denan sos huols va caser sobdamen davas la destra part troque ha la senestra, per que el fo mot esbajtz, e va caire ha la senestra part e l'ancona³ *que* portava atressi; e adonc sos companhos vau venir e amb las mas lo vau levar sobdamen de 35 terra. — Donc nos devem creire fermamen *que* el sia participans de la corona dels martirs amb los quals el mes sos trebalhs.

Donc en aquest issimple es donat a entendre *que* aquel *que* bastis glieias e fa bes autres *que* el apparelha lo regne de Dieu e es ostatz als dyables, assi quon Karle fo, e es mes en paradis per l'aiutori dels sainhs 35 dels quals el ha bastit lors gleyas.

XXXIV. Del miracle de Rotlan comte, lo qual Dieus fetz per el el la ciotat de Granopol.

Mas fort es digma causa entre las autres causas *que* ha l'onor de Jesucrist sia redutz a memoria lo miracle lo qual Dieus fetz al benaurat 40 Rotlan, domentre *que* vivia, denan *que* intres en Yspanya seguon *que* es recomtat.

¹ Das e = „und zwar“, das in Hs. fehlt, scheint unentbehrlich, da man sich schwer entschließen kann, dem Übersetzer ein so außerordentliches Uneschick zuzutrauen.

² Hs. els. ³ S. das Glossar.

Quar coma lo denanditz Rotlan amb sas gens agues assetiat la dicha ciotat de Granopol *per* .VII. ans *per* totas partz, va venir un messatge a el que lhi anunciet que Karle sos oncles era en una estresse-
 dat vas la ciotat de Warmatia assetiatz *per* tres reys, so es a dire *per* lo
 5 rey dels Vandals e *per* lo rey de Saxonia e *per* lo rey Frisorum amb
 lors gens, e mandava lhi que de contenen lhi anes aiudar am sas gens e
 que lo delhivres dels payas. E adonc aquest [f. 19 R^a] nebotz fo en gran
 perplexitat mes que faria, ho si laissaria lo seti de la ciotat en que avia
 mes tans trebalhs ho socorria¹ ha son oncle, e aussi el fo entre doas for-
 10 tunas pausatz. E adonc el estet en oraso amb sa companya vas Dieus
per tres iorns senes maniar e senes beure, apelans l'aiutori de Dieu en
 aquesta maneira: „Senher Dieus Jesucrist fili del pare tot sobira, que
 as devesit la mar roia *per* partidas, e has menat Israel *per* lo mieh d'ais-
 sela, e has fah trabucar en aissela lo pharao, e has amenat lo tieu pobol
 15 pel desert, e has² ferit manhtas gens contrarias al dih pobol, e as amenat
 a mort los reys fortz, so es a ssaber Seon rey Amorreorum e Og rey de
 Basan e totz los autres regnes de Chanaan, e has donat la terra d'aissells
 en heretacie al tieu pobol d'Irrael e los murs de Jerico *per* los quals los
 20 aversaris se defendio dedins as destruh amb pauc de companya e senes
 maystria d'ome, tu senher Dieu destrus aquesta fortesa d'aquesta ciotat, e
 tot l'arnes e l'armadura d'aissela tu destrus el la tua ma amb ton bratz
 no vincible ho que vincer no's pot, *per* so que la gen payana³, que *per*
 la sua malvastat no se fia en tu, conousca te Dieu viven rey poderos de
 totz autres reys e te conousca defendedor e aiudador de crestias, lo qual
 25 vives e renhas Dieus amb lo pare e amb lo S. Esperit *per* infinita secula
seculorum! Amen.

Aprop, facha aquesta oraso, los murs de la ciotat vau caire senes obra
 humanal, e ls payas foro mortz ho s'en fugiro. E aprop Rotlan comte
 amb sa companya tota anet vas Karle e *per* la vertut de Dieu lo va del-
 30 hivrar del seti. E aiso es fah *per* nostre senher e es meravellosa causa
 en nostres huols.⁴

A.

De Calix papa e de l'atrobansa del cors del benaurat Turpi.

Lo benauratz Turpi arcivesque de Rems martir de Crist aprop la mort
 de Karle rey visquet *per* un petit de tems, e estan adonc ha Viana el to
 35 agreusatz de dolors *per* las nafras e *per* sos trebalhs, si que *per* aiso va
 morir, e aqui costa la ciotat outra Roser vas Orien el fo sebelitz en una
 gleya. E un clers de papa Calix lo cors d'aquest trobet en un luoc mot
 bo, que era vestitz de vestmens episcopals e era totz intiers enquera en
 40 pel e en oss; mas *per* so quar aquel luoc on el era era guastatz fo trans-
 portatz en una [f. 19 R^b] ciotat costa Roser, e fo aqui sebelitz en una

¹ Hs. socorria.

² Hs. ha.

³ Hs. payna.

⁴ Es folgen noch die lat. Worte der Vorlage: „a domino factum est
istud e(sic) est ic“ (= etc.).

autra gleya, el qual luoc avora el es onratz, e avora el te corona de victoria els cels, la qual el aqueri amb mainhs trebalhs en terra. E aissos es fermamen a creire; *quar* aissells que en Yspanha preiro martiri per la fe de Crist so coronatz el cel, e, jaciaisso que Karle e Turpi e Rotlan e Olivet amb los 5 autres martirs no agueso pres mort en Ronsaval, empero la corona d'aissells no fo alienada, los quals preiro e sufertero¹ plagas e trebalhs amb los autres hal ponh de la mort; *quar* l'apostol ditz que aquels que so estatz companhos en tribulacions, aquels devo esser companhos en consolacio e en merit.

10 Rotlan es interpretatz rolle de sciensa, *quar* totz los reys e totz los princeps el essenhet de tota sciensa.

Oliverius es interpretatz heros de misericordia, e fo bos per paraulas e fo bos per obras.

15 Karolus es interpretatz lux carnis ho lumeyra² de carn, *quar* el sobremontet per lutz de vertutz e de sciensa e de prodomia totz los reys carnals aprop Crist.

Turpi es interpretatz sobrebellos ho no laytz, *quar* neguna lasa paraula ni neguna lasa obra no fu en el.

20 E en las .XVI. kalendas de julh, so es a dire lo iorn que aquetz passero d'aquest mon hom deu celebrar l'ofici dels morts e la vilhola e la messa que ditz „requiem eternam“ amb las autres causas acostumadas e amb las autres horas e amb los autres benifaitz, e no tan solamen per los batalhans de Karle morts mas enquera per totz aquels que des lo tems de Karle troque ha hueu en Espanha e en Jerusalem aurau pres martiri 25 per la fe de Crist. — E quan de be ni quora Karle ha comandat ha far per las armas d'aquetz, desobre se trobara.

B.

De Altumaior de Corduba.

So que es esdevengut en Galicia aprop la mort de Karle hom deu bailar a memoria. — Quar coma la terra de Galicia aprop la mort de 30 Karle agues estat en patz per mainhs tems, empero per la instigacio del demoni un apelat Altumaior de Corduba se va levar e ditz que la terra de Galicia e d'Espanya, la qual Karle avia tout a sos predecessors, el aqueria a si e la subiugaria ha la ley de [f. 19Va] Serrasis. E adonc el aiostet mainhtas ostz e aprop guastan tota terra sa e la va venir ha la 35 ciotat de S. Jacme, e tota causa que trobet aqui el va destrure, e atressi destruhz la gleya de S. Jacme e ls libres e ls calicis e las campanas, e totz autres ornamens el raubi ha la dicha gleya. E quan los Serrasis amb lors cavals foro alberguat en la dicha gleya, els feiro aqui la lor laiesa de degestio de cors sobre l'autar de S. Jacme. E per amor d'aissos, 40 la venguansa de Dieu permeten, alqus d'aissells moriro per decorremen de sanc de la part darreire, lhi autre per la gleya e per la ciotat anans perdero la vista. E d'aquesta malautia lo ditz Altumaior fo tocatz e perdet de tot lo veire, mas per lo cossellh d'un prestre³ de la dicha gleya el

¹ Hs. sufertero.

² Hs. luneyra.

³ Das Wort steht am Rande; die ersten drei Buchstaben sind nicht lesbar.

acomenset envocar lo Dieu dels crestias e l'aiutori sieu *per aquesta guisa*: „o Dieu dels crestias, o Dieu de S. Jacme, o Dieu de *Sainhta Maria*, o Dieu¹ de S. Peyre, o Dieu de S. Marti, o Dieu de totz crestias, si tu me tornas a mon prumier estamen, hieu reneguarei mon dieu Mahumeth, e 5 nuls tems no venrei ha la gleya de S. Jacme *per raso de rapina*; o S. Jacme, gran baro, si a mon ventre e ha mos tu donas sanitat, *qual que* causa *que* hieu ei agut de ta mayo, sapis *que* hieu lhi tornarei.“ E apropi .XV. iorns, restituic *que* hac totas causas² ha la dicha gleya doblamen, el cobret sa sanitat e tornet al primier estamen; e pues el promes 10 *que* el se departiria de la *terra* de S. Jacme, e que nul tems no hi faria dampnatge, e *predicaria* lo Dieu de crestias esser gran e S. Jacme esser gran baro. Pues guastan e destruen las encontradas d'Espanha el *per-*venç a una vila *que* vulgarmen es apelada Orinr, on era bastida noblamen la gleya de S. Roma ornada de pallis e de libres mot bos e de crotz 15 d'argen e era cuberta d'aur; e *aqui* lo dih Altumaior va destrure tot *quan que* hi trobet, e guastet tota la vila. E coma el fossa en aquela vila alberguatz amb sa companya, un duc de sa *companya*, *que* fo aqui, vi en la dicha gleya alcunhas colompnas de peyra mot belas, *que* tenio lo cap de la dicha gleya *que* ero atressi devas lo cap de ius d'aur e d'argen, e 20 pres un coyn de fer e volc lo ficar *per* cobeesa d'aver l'aur e l'argen entre [f. 19 Vb] la colompana e l'aur ho'l argen. E quan el feria aquest coyn a grans cops ab un malh e volques enaissi destrure tota la gleya, per lo iutgamen de Dieu aquest duc fo tornatz en semblansa de peyra, e troque favoras aquest home a estat peyra e es de tal color coma era la 25 sua gonela *que* era guonela de Serrasis.³ — E los peleris que vau *aqui per* ocaizo de Dieu preguar solo dire *que* aquela peira dona hodor puden. E quan lo ditz Altumaior vi a isso, el ditz a sos familiars *que* fort era per vertat grans e glorios lo Dieus dels crestias que *per* sos homes *que*⁴ iaciaisso *que* sio mort enquera los vol venguar de lors enemies vius.

30 Quar S. Jacme m'a ostat los huols e S. Roma d'aquest home a fah peyra, mas S. Jacme es plus debonaire e de melhor voluntat *que* no es S. Roma, *qua* S. Jacme me ha tornat la vista e ha agut merce de mi, mas S. Roma no me vol tornar mon home. E adonc el ditz *que* se fugi-gueso d'aquellas encontradas, e fugi s'en amb sa companya; e apropi el 35 35 no fo *qui* augigues *per* mainhs tems batalhar lo pays de S. Jacme. E sapio tuth aquels *que* batalharau lo pays de S. Jacme *que* els serau dampnat perdurablemen, e totz aquels *que* lo guardarau de poder de Serrasis ilh serau tostems vivens en gloria. Deo⁵ gracias. Amen.

¹ Fehlt in Hs.² totas causas ist gleichsam Apposition zu que ac; der lat. Text hat nur: „omnibus dupliciter ecclesiae restitutis“.³ Eigentümliche Wiedergabe des lat. „habens talem colorem qualem eius dem Sarraceni tunica tunc habebat“.⁴ Die Konstruktion ist nicht durchsichtig; der lat. Text weicht ab.⁵ Hs. De.

Glossar.

Agreusar 510,31 = bedrängen, belästigen. Rayn. *agreviar*; Mistr. *agréuja*. aladonc 488,1; 501,11; 503,10; 511,22 = dann, darauf, daher. Mistr. *aladounc* in gleicher Bedeutung, s. auch Constans, *Livre de l'éperv.* Glossar.

alberc 492,25 = Panzer (*ausberc*).

ambolelh 497,3 = Nabel.

ancona 514,28 = Fahne, Banner. Castets S. X Anm. 1 setzt für das *arcum* seiner Hs. *aucona* ein, das in einer Hs. zu Compostella stehen soll, welches sich allerdings auch in Harleian Ms. 6358 findet und das er, ich weiß nicht warum, mit *javelot* übersetzt. Der poitev. Turpin (Ztschr. f. rom. Phil. I 331) zeigt *ascona* für welches Wort Auracher wenig glücklich auf *angones* = *brevia tela* bei Du Cange verweist. Das Londoner Addit. Ms. 19513 hat aber ebenso wie unser Text *ancona*, und dieses ist meiner Ansicht das Richtige, aus welchem *aucona* von den Schreibern nur verlesen sein wird. Das letztere finde ich nirgends, während Du Cange *ancona* giebt = Bild (Bild des Gekreuzigten) und Godefroy für das afrz. belegt: *icoine, ancone, ansconne* (für diese Form vgl. etwa prov. *esguansa* = *eguansa*) = *image, bannière*. Diese Beispiele begegnen bei Villehardouin und Robert de Clari, und daher ist die Herkunft von *elxw̄r* sehr wahrscheinlich, wie ja denn die Form *icoine* deutlich darauf hinzeigt. Schon Diez hat das vermutet, dessen Herleitung mit Unrecht von Körting, Lat.-Romanisches Wörterbuch S. 46 beanstandet wird. Ich verstehe also an unserer Stelle, daß Karl in der Rechten eine Fahne (mit dem Bilde des Gekreuzigten oder der heil. Jungfrau) trug.

aparsen, far 494,12 = sich den Anschein geben, s. Anm. 2.
atrobansa (trobansa) 515,32 = Auffindung.

Ben a fort 497,34 = recht stark, vgl. *benabel* bei Mistr.
beret m. 490,11 = eine Art Kopfbedeckung. Rayn. nur *berreta*, aber Du Cange: *birretum*.

besonhar de alc. re 504,39 = etwas nötig haben.

Cadelet 496,13 = Junge (vom Löwen); bei Rayn. und Mistr. nur = kleiner Hund.

cap 517,18 = Dach.

coler 481,34 = verehren, s. Glossar zu Flamenca und Suchier, Denkm. I 133.
conousser, se en 513,6 = sich verstehen auf.
corbable 507,22 = biegsam.

D'autramen 503,10 = sonst; *d'autramenz* bei Bartsch, S. Agnes V. 851 und Sardou, *Vida de S. Honorat* S. 19.

decacordo 512,10 = zehnsaitig.

de contenen 479,2 etc. = sogleich; bei Rayn. unter *contener*, vgl. P. Meyer im Glossar zu Blandin de Cornouailles (Romania II).

de gran cor 511,19 = sehr gerne; vgl. nfrz. *de grand cœur*.

deler (Latinismus?) 502,22 = vernichten; bei Rayn. *delir*.

de presen 487,6—7; 488,32 = gegenwärtig; vgl. Rayn. VI 17.

- detres 493,26 = zurück, nach hinten.
 donc 506,6 = denn (*car*).
 drestal 502,10 = Beil; bei Rayn. *destral*.
Eveiaire, m'es 498,17 = es scheint mir.
 emperamor de 483,1 = wegen.
 emprendre 513,45 = übereinkommen, abmachen.
 engenrar 495,30 = erzeugen (von der Frau).
 enibryar(?) 502,36 = sich betrinken.
 en sobre (e sobre) 499,30 = über, vgl. afrz. *ensore*.
 entrepretar 516,9 = erklären; bei Rayn. nur *interpretar*.
 envoquar 497,3 = anrufen.
 escapar c. Acc.(?) 485,28 = entgehen.
 escoiltivador (escultivador) 487,24—5; 506,30; 512,39 = Bebauer, Verehrer.
 esmella 495,4 = Mandel.
 espandre tr. 509,4 = bestreuen.
 esurir 490,41 = huntern.
 exceptat de 486,16 = ausgenommen.
Famulan 506,32 = hungernd (mit *famolen* verwechselt?).
 finchamen 482,39 = auf heimliche Weise; bei Rayn. nur *feintamen*, vgl.
 aber *fins* als part. von *fenher* bei Bartsch, Denkm. 112,36 u. Anm.
 fortesa 500,4 etc. = Stärke; bei Rayn. nur = Festung.
Glis 512,30 = Erde; Du Cange: *glis* = *humus tenax*.
 guorgolho m. 495,31 = Kornwurm; Mistral: *gouvgou* und *gourgoul*.
Ha avan 480,11—2 = vorwärts, weiter.
 habandonadamen(?) 494,1 = in Fülle; vgl. afrz. *abandoneement* in dieser
 Bedeutung bei Godefroy.
 hospitar (Latinismus?) 482,34; 491,41 = sich lagern.
Laiassar 505,28 = die Sünden vergeben.
Malessios 487,6—7 = scharf, feurig.
 malvolgut 486,31 = übel gesinnt; vgl. nfrz. *mal voulu*.
 mancipar 493,17 = ergreifen, forttragen; Du Cange: *mancipare* = *lace-*
rare vel per vim aufere.
 meteteiss(?) 509,30—1 = selbst.
 modiol(?) 495 Anm. 1 = Nabe; Rayn. hat *muiol*.
 mostrar 500,24 = richten.
Ombolelh s. ambolelh.
 ondacom 513,7 = irgendwohin.
 onor m. 511,25 = Ehre.
 oppressut 479,14 = unterdrückt.
 orguanisar 512,7 = Orgel spielen.
 ou 500,3 = heute.
Pap 488,38 = Großvater; Mistral und Vayssier geben *papo* = Vater.
 perplexitat 515,7 = Verlegenheit, s. Mistral.
 pervertir, se 498,23 = sich bekehren.
 plasiblamen 512,26 = auf angenehme Weise.

pluros 503,4; s. S. 473 = mehrere.
proveensa 486,24 = Umsicht.

Reirepap 488,38 = Urgroßvater; Mistral: *rèire-papoun*.
ressucitar 494,25 = auferstehen.
rugio(?) 483,10 = Gebrüll.
ruinas 505,19 = Elend; Forcellini: *ruinae* = *calamitates*.

Saber, so es 514,13 = das heißt.
sai en reire 499,31 = früher, ehemals; Mistral: *çai en rèire* (gasc.) in der-
selben Bedeutung, vgl. auch Constans, Essai s. l'hist. d. Sous-Dialecte
d. Rouergue S. 227—8.

Senhs 512,11 = Glocken, s. Glossar zu Crois. c. l. Albigeois ed. P. Meyer.

Tan solamen 503,23 etc. = nur; *tant soulamen* in gleichem Sinne bei
Mistral.

tempe, temp 497,35; 512,10 = Pauke; Mistral hat nur *timpan*.
terrenal 502,29 = irdisches Wesen, Mensch.

Vilhola 516,19 = religiöse Feier.

Ymaga 482,1 = Bild.

O. SCHULTZ.